

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53
ŠTEVILKA - NUMBER 9

<http://www.glasslovenije.com.au>

VSEBINA

V žaru sijaja.....	3
Ozri se na našo družino - molitev.....	5
Oče je začel razmišljati drugače.....	6
Ne obupavaj.....	7
O domu matere Romane.....	8
Baragov dom v Melbourneu.....	9
Iz Zahodne Avstralije.....	9
Izpod Triglava.....	10
Kotiček naših mladih.....	13
Počitnice patra Filipa.....	14
Vaši darovi.....	15
Pismo misijonarjev.....	16
Zahvala iz Argentine.....	17
Pobuda za pravilno javno označbo zgodovinskih spomenikov v deželi Koroški.....	17
Trop brez zvoncev.....	18
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	19
Sveta Družina Adelaide.....	24
Sveti Rafael Sydney.....	26
Klub Panthers - Triglav.....	29
Strelska lovska družina Slovenskega društva Sydney.....	31
Imamo se lepo na našem društvu Planica.....	32
Oglasi.....	33 in 34

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: V mesecu septembru oživijo slovenski vinogradi. Kakšna lepota, ki razodeva pridno delavnost slovenskega človeka, se človeku ponuja ob pogledu na Jeruzalemske gorice in podružnično cerkvijo Žalostne Matere Božje. Marija sedem žalosti, ki je stoletja tolažila slovenski narod, naj nam ostane pribežališče in tolažba tudi v bodoče!

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Slovenci, razkropljeni po svetu, so zgradili svoje skupne domove in cerkve, kjer se predvsem ob koncu tedna srečujejo med seboj. Vsako drugo nedeljo v mesecu je slovensko bogoslužje v Geelongu, drugem največjem mestu Viktorije, v cerkvi Svete Družine. V letošnjem juniju so imeli sveto mašo v dvorani društva Ivan Cankar. Po sveti maši je nastala pričujoča fotografija.

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse življenje same želje
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (cena \$6)

VIDEO KASETE

"IGNITE" 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina Črna mačka - \$15.
PAPEŽ IMA VAS RAD - Sveti oče z mladino v Postojni - \$15.
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRANČIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

Bog ne tehta količine stvari, ki smo jih opravili,
ampak tehta ljubezen, s katero smo jih opravili.

*Blago sodimo po barvi, vino po okusu,
rožo po vonju, človeka po govorjenju.*

Glej nase in ne sodi drugih.

*Delaj kakor, da boš večno živel,
moli, kakor, da bi jutri umrl.*

Živa je govorica, kadar govorijo dela.

Nekateri ljudje lovijo ribe, drugi pa samo kalijo vodo.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli: Naslovnica
zgoraj, 18. Naslovnica spodaj: Gusti Glavnik. Družina
Štolfa: 4. Pater Valerijan: 5. Pater Ciril: 6. Družina
Matjašič: 7. Marija Anžič: 8, 20. Andrew Bratina: 13. Pater
Filip: 14. Družina Oppelli: 23. Jože Vuzem: 24. Ana Maria
Župančič - Flavel: 25. Martha Magajna: 26, 27, 28, 29, 31.
Špela Radomir: 30. Štefan Šernek: 31. Lucija Srnc: 32.

Opravičujemo se g. Antonu Gržina za napačno zapisan
priimek v prejšnji številki Misli, štev. 7-8, stran 14.

V ŽARU SIJAJA MARIJINEGA VNEBOVZETJA pišem ta uvodnik za septembske Misli. Doma v Sloveniji so v teh dneh zadnji prameni žara poletja, tu pri nas v Avstraliji prvo cvetje že naznanja pomlad. Kar pogrešam tukaj, so množice romarjev, ki za ta praznik v Sloveniji napolnijo Marijina svetišča in trge pred njimi. Tako že na zunaj dihaš in vonjaš »dušo krščansko« in si želiš, da bi tako vedno bilo. Zaslišal, dobesedno zaslišal sem v tem trenutku melodijo in besede pesmi, ki jo pojejo tako z občutkom prijatelji, Kamniški Koledniki: »Hodil po zemlji sem, mili slovenski, ... cerkvice bele, ... iz vere živel je ta rod...«

Slišal sem, ko so peli to pesem pri Mariji Snežni na Kredarici, tem slovenskem najvišjem Marijinem svetišču – 2515 metrov nad gladino Jadranskega morja, 349 metrov pod vrhom očaka Triglava! Vsi smo bili v narodnem Marijinem svetišču pri Mariji Pomagaj na Brezjah, pri kipu Svete Družine pri domačem kozolcu na Velikem Orehku, pri sv. Jakobu v Kamniku in še kje. Prav nič čudno se mi ne zdi, da je v prejšnjih letih tedanji ljubljanski nadškof dr. Franc Rode na glas razmišljal prav na ta največji Marijin praznik na Brezjah o sedanjosti in prihodnosti ljubega nam naroda, ki mu pripadamo, včasih tisti, ki smo daleč od doma, še bolj zavestno in strastno predano. Res, da se vse vrti, da čas hiti, toda želel bi, da bi vsaj večina mojega naroda vedela tudi, da v vsem tem vrtenju ostaja za vedno v Zemljo zasajen Kristusov križ kot znamenje trpljenja, smrti in vstajenja ter zato ž i v l j e n j a .

Marijini prazniki, posejani prav v dneve avgusta in septembra, nam razodevajo resnico, da je Jezusova Mati z nami v premagovanju naših dolin in vzpetin življenja, v našem rojstvu, življenju, trpljenju (15. septembra je god Žalostne Matere Božje – kakšna lepota je njena cerkva na vrhu Jeruzalemskih gričev, pogledajte še enkrat naslovno stran!) in v našem tranzitusu – prehodu s tega sveta v večnost, ko nas, kakor Njo, čaka povelicanje.

»Nič človeškega mi ni tuje,« je dejal sveti Avguštin, ki goduje 28. avgusta, njegova mati Monika pa dan prej. Danes človek zve in vidi vse, kar se dogaja v vsaki še tako odročni vasi. Na žalost so najboljše novice za medije slabe novice. Vedno je treba prositi za pravo modrost in zdravo pamet, ker danes tako pogosto odpove. Da bom lahko kljub vsemu obstal in veroval le človekovemu Odrašeniku, ki ga je Bog poslal in se je učlovečil iz Device Marije. Se mi zdi, da je v tem času leta in prav ob Marijinem prazniku, čudovita priložnost, da to tudi storim.

Na praznik Marijinega vnebovzetja je na Sveti Gori pri Gorici pridigal koprski škof msgr. Metod Pirih: »Vsi niso tako srečni kot mi, ki smo danes lahko prišli sem gor na kraj milosti in miru. Bolni doma in po bolnišnicah, trpeči ostareli in osamljeni so lahko le v duhu povezani z nami in mi z njimi. Ta dan pomislimo tudi na vse prizadete v zadnjem potresu na Bovškem in Kobariškem. Vsem dobrim ljudem po Sloveniji, ki tem ljudem pomagata preko Karitas in preko drugih ustanov, bi se rad iskreno zahvalil. Bog vam obilo povrni!

Prav to uro sv. oče Janez Pavel II. skupaj s somašniki daruje sv. mašo v Lurdu, kamor je prišel tako kot mi na Sv. goro – kot romar, ker želi vsem kristjanom priporočiti Devico Marijo kot zgled svetosti in milosti. Slovenijo na tem romanju zastopa naš pomožni škof msgr. Jurij Bizjak.

Naše letošnje romanje na Sv. goro se odvija v posebnih zgodovinskih okoliščinah.

S 1. majem je tudi Slovenija stopila v Evropsko skupnost držav, katerih temeljne vrednote so krščanskega izvora, tudi če evropska ustava tega posebej noče omeniti. Evropska duša je krščanstvo samo. V Evropsko zvezo smo stopili pod zastavo, ki je polna Marijinih simbolov. Na modri podlagi je 12 zlatih zvezd, ki kot venec obdajajo glavo Device Marije, kakor to omenja Knjiga razodetja (prim. Raz 12, 1). Evropska zastava je bila prvič izobešena na praznik Brezmadežne 8. decembra 1955.

22. maja letos ste se mnogi udeležili Srednjeevropskega katoliškega shoda v Mariazell v Avstriji. Ta shod nam je dal kot popotnico v prihodnost sedem prošenj: pokazati ljudem Kristusa, učiti se moliti in učiti

moliti druge, poglobljati poznavanje svoje vere, postavljati krščanska znamenja, ohranjati kulturo nedelje, varovati in razvijati življenje ter pospeševati solidarnost med ljudmi.

In danes smo zbrani tu v duhovnem središču naše škofije pri Svetogorski kraljici, da Boga in Marijo poslušamo, da se z njima pogovarjamo, se zahvaljujemo, prosimo za različne potrebe in se ponovno izročimo Marijinemu varstvu.

Tudi v sedanjem času človek išče svojo istovetnost in svojo duhovno podobo. Pri tem dostikrat naleti na zmešnjavo različnih trditev. Sodobni način življenja nas preveč pritiska k tlom in na to zemljo. V poplavi vsakdanjih problemov ne zmoremo več videti svoje duhovne razsežnosti. Živimo v času potrošniške miselnosti, ko človeka bolj cenimo po tem, kar ima, kot pa po tem, kar je. Mnoge trdne in večnostne resnice ter vrednote so zamenjale minljive in tuzemske. V hudi krizi je sodobna družina. Tistega pristnega družinskega življenja, ki je nekoč bogatilo in osrečevalo človeka, mu dajalo zadovoljstvo in varnost, skoraj ni več. Zato tudi manjka čut za skupnost, za sodelovanje in solidarnost. Družina ne omogoča poglobljenega verskega življenja in prenosa vere ter duhovnih vrednot na otroke, v okolje in prostor. Premalo je skupne molitve in medsebojnega pogovora ter pravega krščanskega praznovanja praznikov. Ni čudno, da človek v takem okolju pozablja na svojo pripadnost Cerkvi, veliki družini Božjih otrok. Manjša se število otrok, število nedeljnikov in število duhovnih poklicev pada, narašča pa število krščenih, ki svoje vere ne živijo v vsakdanjem življenju.

Za sodobno družbo je značilen tudi pojav raznih verskih gibanj, sekt in duhovnih stranpoti, ki človeka begajo in večkrat pripeljejo do verske brezbriznosti in odpada od katoliške vere.

Veliko je med nami svobodomiselnosti-liberalizma, ki ruši moralne in socialne norme in drže. V imenu skrivljene svobode si dovoljujemo segati na področja, ki morajo ostati sveta. In tako spreminjamo življenje samo.

Družbeni nauk Cerkve je naša javnost kar preslišala. Skrb, da bi Cerkev tudi socialno delovala, nekateri označujejo kot vtikanje Cerkve v politiko. Toda le Kristus nas uči pravih drž, ki so potrebne tudi za pravno državo in pravično civilno družbo.

Bratje in sestre, če bi kristjani začeli resno jemati svojo vero, potem bi med nami nastala taka duhovna revolucija in taka sprememba, kakršne zgodovina ne pozna.

Na svetogorski milostni podobi nam Marija kaže svojega Sina Jezusa Kristusa. Pravi nam: »Karkoli vam poreče, storite!«. Ta klic velja tudi nam. Jezus predvsem naroča in hoče, da bi Marijo posnemali v njenih krepostih in v njenih držah." Hvala g. škofu za tako vzpodbudne besede.

In še, tik preden gredo te Misli v tiskarno: **Zlato olimpijsko veselje iz Aten za Avstralijo** je priplavala na sto metrov metuljčka Petria Thomas - to je novica jutra 16. avgusta 2004. To je že četrta zlata medalja za

Avstralijo. Ko pa boste te Misli dobili v roke, bo, upam, teh veselj še več. Poleg **Advance Australia Fair** bi rad v Atenah leta 2004 zaslišal tudi pesem Slovenije: **Žive naj vsi narodi! Naj žive in Bog živi!**

pater Ciril

Družina štirih generacij: na levi Marcela Bole, za njo Eddie Štolfa, Jože Štolfa, Dianne Štolfa z Danijelom in Jakem, Danila Štolfa, Silvester Bole, Linda Debrincat z Lachlanom in Paul Debrincat.

Ozri se na našo družino

Gospod, v svoji dobroti se ozri na našo družino.

Zahvaljujemo se ti za našo hišo, naš dom, v katerem se počutimo varni, za ljubezen, ki nas povezuje med seboj, za srečo, ki nam jo je naklonil danes, in za upanje, s katerim zremo v jutrišnji dan, za zdravje, za delo, za hrano. Nam, ki te žalimo, daj krotkosti, da bomo znali sprejemati in odpuščati vse, s čemer nas prizadenejo drugi ljudje.

Nam, ki smo malomarni, podeli potrpežljivost, da bomo znali z voljnim srcem prenašati brezbržnost in hladnost drugih.

Podeli nam življenjski pogum in vedrino ter zdravo sproščenost srca in duha. Nakloni nam, da bomo znali biti vse do poslednjega dne drug drugemu zvesti in, da bomo drug drugega iskreno ljubili.

Kakor je glina odvisna od zamisli lončarja, kakor je vetrnica odvisna od smeri vetra, kakor otroci izvirajo iz svojega očeta, tako smo mi vsi tesno povezani s teboj, zato ponižno prosimo za tvojo pomoč in vedno znova kličemo tvoje usmiljenje v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Amen.

Otroci, ki so jih "osvoboditelji" iztrgali staršem, v taborišču na Teharjah, maja in junija 1945. Danes so tisti, ki so preživel, stari od 65 do 70 let. Njihove družine gredo sedaj že v drugi in tretji rod.

Oče je začel razmišljati drugače

Prvo nedeljo v septembru praznujemo v Avstraliji očetovski dan. Ob izrekanju hvaležnosti, spoštovanja in ljubezni vsem našim očetom, starim očetom in tudi pradedkom, objavljamo resnično Ivankino zgodbo, kakor jo je doživljala in popisala za bralce Misli. Hvala Ivanki, da je z nami podelila svoje bridke in prijetne izkušnje.

Bilo ji je 17 let. Obiskovala je poklicno šolo. Tisti dan so imeli strokovno ekskurzijo v botanični vrt. Ni se vračala z ostalimi sošolci, pač pa se je odpravila z avtobusom, ki je peljal v njen kraj. Hitela je med množico, ki se je valila proti avtobusni postaji. Nekdo se je zaletel vanjo, na hitro nekaj zamrmral in odhitel dalje. Nekaj jo je spreletelo in ozrla se je preko rame, tedaj pa sta se pogleda srečala, se ujela in se zopet izgubila. Nekaj v srcu pa je ostalo.

Čez nekaj tednov je sedela na istem avtobusu, ki jo je peljal proti domu, nekdo je stopil proti njej, jo bežno pogledal in vprašal, če je sedež prost. Spreletelo jo je po vsem telesu, kajti njegov pogled je že dolgo počival v njenem srcu. Tudi on se je presenečen zazrl vanjo in se usedel poleg brez njenega dovoljenja. Po začetni zadregi sta se predstavila in kmalu ugotovila, da sta si všeč. Prekmalu se je pot do njene postaje končala, komaj sta si utegnili izmenjati telefonske številke.

Čez tri leta sta se poročila. Polna energije, volje po življenju in ljubezni sta pričela skupno življenje. Prvi otrok je prišel že kmalu po poroki. Med tem pa služba, zidanje hiše in s tem v zvezi krediti in pehanje za denarjem. Pri njej je bila velika želja po še enem otroku, on pa se je upiral. Veliko bolj ga je zanimal finančni status družine, saj je že imel sina, na katerega je bil zelo ponosen. Pa vendar, dve leti in pol za sinom, se jima je rodila ljubka deklica. Z njo pa tudi njegova bolezen - diagnoza za sklerozo multipleks. Na začetku se je to sploh ni dotaknilo, za bolezen še ni slišala.

Mož je opravljal vsa dela normalno, tako kot prej. Počasi pa je bolezen začela kazati zobe, vedno bolj nervozen in jezljiv je postajal. Velikokrat je svojo jezo in bes stresel na njo in sina, manj na svojo hčerko, ki je bila njegova ljubljenska, čeprav tudi njej ni bilo vedno prizaneseno. Bolj ko je bolezen napredovala in uničevala mlado telo očeta in moža, bolj se je družina krhala in drobila.

Moči so potrebovali, vedno več energije pa je čedalje bolj primanjkovalo. Ne le njega, tudi njo, je njegova bolezen vedno bolj

uničevala. Čedalje več je morala dajati bolnemu možu, ki ji na žalost ni znal ali mogel stati ob strani, se ji kdaj pa kdaj zahvaliti in ji pokazati hvaležnost.

Otroka, ki pa sta potrebovala ljubezen obeh, pa sta ostajala praznih rok. Njuno otroštvo je minevalo v pomoči očetu, ki je bil odvisen od pomoči otrok, vsaj takrat, ko je bila mati v službi. Bolezen se je razvijala hitro, moči in energije je zmanjkovalo in ni jim preostalo drugega, kot da dajo očeta v dom. Na njegovo grozo, da bo odrezan od družine, in na njeno, da je zatajila in ni bila sposobna opraviti življenjske naloge, kot so od nje pričakovali. Ritem družine se je spet spremenil. Njena služba ji je jemala še več časa, kajti treba je bilo zaslužiti več - za odraščajoče otroke in njegovo oskrbo v domu. Ob koncu tedna so ga obiskovali v precej oddaljenem domu. Na žalost so bili trenutki, ko so bili skupaj, zasoljeni z očitki in obtoževanji. Bolezen ga je že tako hudo prizadela, da ni več znal biti srečen, to pa tudi njim ni dovolil. Včasih se je zdelo, da se prav trudi zagreniti trenutke, ko so skupaj. Otroka sta se kmalu uprla, da bi hodila z njo. Raje sta tisti čas preživela pri dedku in babici ali pa z vrstniki. Ona je še vztrajala v upanju, da se bosta pogovarjala o njima, otrocih, o šoli, o domu, vendar on za to ni imel več posluha. Iskal je samo še krivdo v njej in ji očital celo svojo bolezen. S tem je odgnal tudi njo.

Prihajati so začela njegova pisma z obtožbami, brez pozdravov in dobrih želja. Vedno znova si je dopovedovala, da je za njegova dejanja kriva bolezen. Ustvarila si je novo življenje.

Otroka sta odraščala. Hčerka, nekoliko bolj prilagodljiva, ga je na njeno prigovarjanje začela ponovno obiskovati. Sin mu ni mogel odpustiti. Spoznal je dekle, rodil se jima je otrok in tudi sam je postal oče. Začel je razmišljati drugače. Čustva, ki so ga sedaj obhajala, so bila zanj nekaj novega. Čedalje bolj so se misli ustavljale pri bolnem očetu, premagal je svojo zamero do očeta in ga je šel obiskat. Oba otroka sta šla na obisk k očetu s

svojima družinama. Veselje, ki ga je pokazal oče, ko je zagledal svoja otroka in z njima svoje tri vnuke, je bilo nepopisno. Očetu so prišle solze na lica, ko so ga njegovi vnučki božali in stegovali drobne ročice proti njemu.

Prešinilo ga je, kaj je vse zamudil, ko se je ukvarjal s temnimi stranmi bolezni. Otroka pa sta zrasla mimo njega. Odločil se je, da bo popravil storjeno škodo, saj je šlo že preveč dni v nič.

Otroka sta bila hvaležna očetu ne glede na pretekle izkušnje, saj jima je dal življenje, ki sta ga lahko podarila naprej svojim otrokom. **Ivanka**

Ne obupavaj

Običajni skušnjavi v starosti sta malodušje in obup. Človek misli, da je izgubljen, zapuščen, prepuščen neizmerni praznoti. V takih trenutkih je važno, da se krčevito oprimeš upanja in vere v Boga. (kardinal Paul Richard)

Osamljenost, črnogledje, za ti dve nesreči ni zdravila, če živimo le za sedajni čas. Uidejo jim samo tisti, ki verujejo v večnost. Ti niso nikdar sami. (Joseph Folliet)

Dobro je: tiho čakati Gospodove pomoči. (Žalostinke 3, 26).

Marsikdo, ki razmišlja, kako si ustvariti lepo starost, bo zavzdihnil: "Da, če bi šlo res vse tako gladko..." A pridejo dnevi, ko je človek na tleh, ko ni nič tiste vedrine, ki naj bi jo imeli stari ljudje, nič tistega prepričanja, da je tudi star nekaj lepega.

Tedaj življenje tišči k tlom. Vse ti gre na živce, težko potrpiš s seboj, še težje potrpiš z bližnjim. Tudi v takih dneh ne smemo obupati. Stara modrost: Za vsakim dežjem sonce posije, za vsako zimo pride pomlad – velja tudi tu.

Potrpeti moramo v takih težkih dneh: potrpeti s seboj, potrpeti s soljudmi in nenazadnje potrpeti tudi z Bogom.

Včasih morda ni treba drugo, kot, da se dobro naspimo, pa je nebo že bolj vedro, vse začne dobivati drugačno lice.

In navsezadnje: samo danes. Jutri pride ali ne pride. Samo danes bom pa že preživel, pa če tudi je barometer zame zelo nizko padel.

Če je bil kdo vse življenje nagnjen k malodušnosti, črnogledju, mora s to težavo računati tudi na starost.

Ker je duševni in telesni odpor slabši, je treba računati še bolj. To pa ne more biti razlog, da bi si grenili tisto dobo, ki je lahko krona našega življenja.

Pokonci glavo! Počakaj, da pride lepši dan.

Če pa si junak, da smehlja in vdano sprejmeš tudi takšen moreč dan, potem si blizu tistim tihim junakom, o katerih časopisi ne pišejo.

Glejte, že sonce zahaja,
priredil J. S., Mirenski grad 1979, 67.

Štiri generacije: Stara stara mama Matilda Matjašič (+24. julija 2004), njena hčerka Mira Matijevič - desno, njena hčerka Sally Ivanciv in dveletna Neva Ivanciv iz Geelonga.

Vsi, ki redno prihajate v slovensko versko središče v Kew, kjer stoji zraven slovenske cerkvice sv. bratov Cirila in Metoda dom za ostarele, ste verjetno opazili, da se okoli doma matere Romane nekaj dogaja. Prav imate. Gradi se, zgradba se povečuje, gradimo nujno potrebne prizidke. Od leta 1997 naprej, odkar so prišla v veljavo nova pravila poslovanja v domovih za ostarele («Aged Care – Ageing in place Act 1997»), od takrat naprej se je začela kazati potreba po večjem prostoru za izboljšanje načina poslovanja. Naj povem, da nova pravila predpisujejo način poslovanja, ki zahteva dosti več dokumentacije in mnogo bolj razširjen in strokoven način – postopek nege za oskrbovance. Po novih pravilih oskrbovanec lahko ostane v domu, v kolikor je ustanova sposobna nuditi potrebno strokovno nego, potrebno posamezniku. Za vse to je potrebno več poklicnih, strokovno usposobljenih delavcev, kot npr. bolniške sestre, terapevte in razne druge strokovne ljudi, ki nudijo različne usluge za izboljšanje kvalitete življenja oskrbovancev. Normalno, da večja in bolj strokovna ponudba zahteva večje število zaposlenih in več časa za pozornosti posamezniku. Vse skupaj pa pomeni večje finančno breme.

Dom matere Romane ima 30 varovancev, kar je po vseh pravilih najmanjše možno število, potrebno za finančno preživetje. Naš slovenski dom spada med manjše ustanove te vrste v Avstraliji. Že pred več kot tremi leti smo začeli razmišljati, kaj storiti, da zagotovimo pozitivno finančno prihodnost doma. Ena možnost bi bila v povečanju kapacitete postelj, kar bi pomenilo povečati število iz sedanjih 30 na 42-45. To bi nam zagotovilo večji denarni dohodek. Tod tukaj so se takoj pojavili trije pogoji: 1) Pomanjkanje gradbenega zemljišča. 2) Potreba po dodatnih investicijskih sredstvih. 3) Po mojem mnenju zelo žalosten problem, da ni zanimanja ali potrebe med Slovenci po uslugah, ki jim jih nudi dom matere Romane. Statistika je jasno pokazala, da je že od vsega začetka poslovanja doma bilo število Slovencev le malo večje od tretjine vseh oskrbovancev doma matere Romane. To nam pove, da je dom za potrebe slovenske skupnosti prevelik! Zakaj je tako, ne vem, razlag je lahko več.

Dejstvo je v tem, da je bil dom počitka do sedaj in je še danes dovolj velik. Če bi pokojni pater Bazilij še živel, bi bil kot začetnik in ustanovitelj tega projekta več kot samo malo razočaran.

Hvala Bogu, do sedaj je dom posloval z več ali manj pozitivno bilanco. Če upoštevamo visoko denarno naložbo, se moramo vprašati, ali je pametno poslovati brez dobička. Posebno, ko skrbiš za 60-70% ostarelih drugih narodnosti. Res je, da dom kot dobrodelna ustanova v okviru slovenskega misijona v Melbournu, naj ne bi strmel za dobičkom, ampak v prvi vrsti za dobro počutje svojih oskrbovancev.

Zadnje čase smo v vsakdanjem poslovanju uvajali spremembe, s katerimi smo zmanjšali stroške poslovanja. Te so seveda včasih bolj, drugič zopet manj uspešne. Do sedaj nam je uspelo. Upajmo, da bo tako tudi v bodoče in ne bo potrebno uvajati večjih in bolj "drastičnih" ukrepov in posegov. No, sedaj bo pa verjetno kdo vprašal: »Če dom res posluje tako na nitki, zakaj pa potem povečujejo in dograjujejo?« Tukaj bi odgovoril tako: Dom matere Romane prejema denarno podporo iz oddelka za »Aged Care and Human Services« in smo zato dolžni poslovati po državnih predpisih in pravilih. Ta pravila zahtevajo določen način poslovanja in nege. V skrčeni razlagi naj povem to: Obresti, ki jih zaslužimo pri tako imenovanih »Residential Bonds«, so namenjene za izboljšanje in obnovo poslovnih prostorov. Pred kratkim smo prejeli od države lepo vsoto, skoraj sto tisoč dolarjev, v iste namene. Vsa leta poslovanja smo redno odlagali letno vsoto v posebni sklad za obnovo («Depreciation Fund»), tako so sredstva za sedanje dograjevanje in adaptacijo zagotovljena. Vsekakor smo pa po

pogojih akreditacije dolžni vsakodnevno poslovanje izboljšati tako, da dosežemo predpisane norme. Prvovrstna in kvalitetna nega je bila in je še danes prioriteta v našem domu za ostarele.

Kar dve leti je minilo, da smo dobili potrebne načrte in potem še druga dovoljenja za gradnjo od različnih oblasti. Pravijo, da Božji mlini meljejo počasi in izgleda, da se tudi kolesa državnih in drugih mlinov ne vrtijo preveč hitro.

Kot že povedano, potrebe se menjajo, potrebna je obnova. Pralnica že dolgo ne odgovarja potrebam. Nova pravila delovanja postopka sortiranja umazanega perila, posteljnine, in umivanja nočnih posod zahtevajo svoje v skladu postopka za preprečevanje in prenašanje okužb nalezljivih bolezni. V kuhinji je potreba pri skladiščenju hrane dosti bolj zahtevna in nadzorovana od sanitarnih inšpekcijskih služb. Administracija je postala pravi glavobol. Dokumentacija se ni le podvojila, temveč je narasla v neskončnost. Arhiv se veča iz dneva v

dan. Prostora za shranjevanje pa je vedno manj. Odkar dom zaposluje dve kvalificirani bolniški sestri, ena od njih sploh nima svojega prostora. Uboga upravnica doma se pa skoraj ne more več obrniti v svoji pisarni, ker je že skoraj polna arhivskega materiala. Arhiv je treba shranjevati zaradi legalnih vzrokov najmanj sedem ali več let. Zbirna dnevna soba za oskrbovance – stanovalce doma je že zdavnaj postala pretesna, da bi zadovoljivo služila svojemu namenu. Da o frizerskem salonu in sobi za zdravniške preglede sploh ne govorimo. Zdravnik se ob svojih rednih obiskih stiska v sobici, katero mu odstopi bolniška sestra.

Povečani prostori bodo le delno izboljšali delovne pogoje zaposlenim in tako omogočili najboljšo možno oskrbo in kvalitetno življenje stanovalcem v domu matere Romane, slovenskemu domu za ostarele.

**Stanko Prosenak - predsednik
odbora zaupnikov doma matere Romane**

Baragov dom v Melbourneu

Slovenija, ta majhna Alpska država s svojima prelepima modrima očesoma – Bledom in Bohinjem - ima svoje oči tudi tukaj v Melbourneu v Kew. Te oči so vedno blage in nasmejane. Vedno blestijo tako kot tudi hiša. Usoda, ta človekova spremljevalka, me je pripeljala semkaj, da se odpočijem od vsega, kar sem preživel v zadnjih petnajstih letih. Hvaležen sem usodi, da me je pripeljala v Baragov dom. Ta čudovita zgradba na hribčku v Kew je kot Triglav v Alpah in prinaša vonj in čistočo matere Slovenije. Tu je živel že mnogo študentov iz Slovenije in iz drugih evropskih držav in vsi, za katere vem, so odšli s prelepimi spomini na ta dom. Zakaj?

Tukaj so dobili pomoč in razumevanje. Tukaj so se počutili kot doma. Vse je urejeno in čisto, kot bi bili v motelu. Bil sem bolan, štiri mesece nisem mogel hoditi. Nikogar nisem imel od svojih bližnjih, mislim sem, da ne bom nikdar več mogel hoditi. Toda tukaj sem našel moč, tukaj sem našel toplino, ki je ni bilo mogoče najti v tem vetrovnem in klimatsko raznolikem Melbourneu. Spominjam se fanta iz Slovaške. Živel je v sosednji sobi. Vedno vesel in nasmejan. Moral se je vrniti domov. Zbolel je, porumenel, ni mogel stati na nogah. Kako bo šel do letališča? Baragov dom ga ne bo pustil nemočnega. Srečno se je vrnil v Bratislavo.

Lucija, tudi ona mora nazaj domov v Evropo.

Nima prijateljice, da bi jo peljala na letališče. Tudi ona je srečno prispela do letališča in domov.

Ponovno se spomnim Bleda in Bohinja, teh lepih modrih oči. Odprem svoje oči. Jaz sem v Baragovem domu. Mi imamo svoje oči, ki nas gledajo toplo in nasmejano. Ali sem sanjal?

Vstal sem, moram videti očeta Cirila in Marijo.

Miro Vujić, Baragov dom v Kew VIC

Iz Zahodne Avstralije

OLGA SFILIGOJ was born on 15th May 1911 in Fojana, Austria – now Slovenia. She was married to Mario (Emilio), deceased and left behind two children, Vera and Milan. She had a hard life like many other Slovenian migrants but never gave in and despite many offers to come and live with us, she stayed in her home alone until the age 91 when she requested to be put in a nursing home because she needed help. Olga was very happy there and always had other residents calling in for a chat. She passed away on 4th June 2004 after a long battle with lung problems due to dust particles from where she worked when first coming to WA. My husband has always enjoyed reading Misli and looks forward to future magazines.

Camille Sfiligoj, Wanneroo WA

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

VIŠARSKO SREČANJE.

Marijina božjepotna cerkev na Svetih Višarjah že stoletja privablja romarje in povezuje Slovence. Po zaslugi izseljeniškega duhovnika Vinka Žaklja pa je postala priljubljeno romarsko središče tudi za tiste rojake, ki v desetletjih po vojni niso bili dobrodošli v domovini. Danes so Višarje kraj, kjer se prvo nedeljo v avgustu srečujejo Slovenci iz matične domovine, zamejstva in zdomstva. Tako imenovano »Srečanje treh Slovenij«, že šestnajsto po vrsti, je letos privabilo približno petsto ljudi, nekaj tudi iz Avstralije. Skupina romarjev je prišla na vrh peš, večina pa se je pripeljala z žičnico. Srečanje se je začelo s predavanjem, ki ga je imel docent ljubljanske univerze dr. Jernej Zupančič. Zbranim je spregovoril o slovenski identiteti v evropski multikulturni družbi. Z vstopom Slovenije v Evropsko zvezo so padle meje, to pa odpira številna nova vprašanja, priložnosti in pasti. Zavest narodne in kulturne pripadnosti sta zato še kako pomembni. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju izseljeniških duhovnikov daroval škof Metod Pirih. Po njej pa je škof Pirih blagoslovil spominsko ploščo dr. Lambertu Ehrlichu, ki so jo pritrdili na zid svetišča. Gre za duhovnika, ki je bil doma iz Žabnic, ob vznožju Sv. Višarij in je že daleč pred drugimi govoril o samostojni Sloveniji. Tudi zaradi tega so ga komunisti med vojno ubili, ko je odhajal od jutranje maše. Na spominski plošči je napis v italijanščini, nemščini in slovenščini z njegovo podobo in letnicami rojstva in smrti, ter v slovenščini njegove besede iz leta 1933: »Ob temeljih te Svete gore se stikajo tri pglavitna evropska plemena: Romani, Germani in Slovani. Namesto mejnika so naši očetje postavili na ta otok cerkev, Mariji v čast. To je edini mejnik v Evropi, ki narodov ne ločuje, marveč jih združuje«. Blagoslovu omenjene plošče je sledil

kulturni program, nato pa se je Srečanje treh Slovenij nadaljevalo v prijateljskem druženju.

POTRES V POSOČJU.

Šest let po velikonočnem potresu so se tla v Posočju znova zatresla. Tokratni potres, ki je 12. julija prizadel Bovec z okolico. Središče potresa je bilo štiri kilometre severno od Kobarida in deset kilometrov globoko, njegova moč pa je bila 4,9 po Richterjevi lestvici. Najhuje so bile poleg Bovca prizadete Čezsoča, Soča, Koritnica, Srpenica, Žaga in Log Čezsoški. V Kobariški občini so bile posledice tokratnega potresa precej manjše. Potres je zahteval tudi smrtno žrtev. Plaz kamenja je zasul italijanskega planinca, ki se je z ženo spuščal proti domu Klementa Juga v Lepeni. Več ljudi v Čezsoči in na Žagi pa je bilo ranjenih. Potres je huje poškodoval več kot 130 hiš, iz katerih so se morali ljudje začasno izseliti. Poškodovane so bile tudi tri cerkve: Sv. Marija v Polju, bovška župnijska cerkev Sv. Urha in cerkev v Čezsoči. Ljudje, ki so bili prizadeti v tem potresu, z velikim nezaupanjem gledajo v prihodnost. Popotresna obnova, ki je stekla po velikonočnem potresu 1989 še ni povsem končana. Obnovljene hiše, za katere so vladni strokovnjaki trdili, da bi morale zdržati precej močnejši potres, so spet neuporabne za bivanje. Prizadeti v potresu so zato začeli podpisovati pobudo v kateri od vlade zahtevajo ugotovitev odgovornosti tistih, ki so načrtovali obnovo po velikonočnem potresu, pojasnilo, zakaj obnovljene stavbe niso zdržale novega potresnega sunka. Podpisniki še menijo, da bi morala država v celoti prevzeti obveznosti posameznikov, pri katerih je bila popotresna obnova neuspešna.

SREČANJE MISIJONARJEV V RADOVLJICI.

V Sloveniji že vrsto let deluje Misijonska molitvena zveza. Njeni člani se vsako leto enkrat srečajo z misijonarji, ki se mudijo na dopustu v domovini. Tokratno srečanje je na prvo avgustovsko nedeljo gostila župnija Radovljica. Začelo se je z molitvijo misijonskega rožnega venca, ki so ga oblikovali otroci z dekanijemskim animatorjem za misijone. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju misijonarjev in drugih duhovnikov daroval upravitelj ljubljanske nadškofije Andrej Glavan. Škof je med mašo izročil misijonski križ Frančiškanki Marijini misijonarki s. Barbari Čuk, ki je sredi avgusta odšla v misijone Mehiko. Po maši so se zbranim vernikom predstavili misijonarji p. Pepi Lebreht, ki ga tudi v Avstraliji dobro poznate, Klemen Štolcar, Janez Mihelčič, Ivan Bajc, Jože Letonja, s. Marija Pavličič in s. Gražyna Mech. Zatem je nekdanji misijonar Anton Pačnik predstavil misijonsko molitveno zvezo, ki v Sloveniji živi že pet let. Njeno poslanstvo pa je, da z molitvijo povezuje vse misijonarje po svetu. Člani zveze molijo misijonski rožni venec, ki je sestavljen iz petih barv, ki predstavljajo posamezne celine. Vsak dan v tednu je posvečen eni izmed njih. V ponedeljek je desетка v rdeči barvi namenjena Ameriki, v torek je zelena barva za Afriko, zatem bela za Evropo, v četrtek modra za Oceanijo in končno rumena za Azijo.

JANEZ POTOČNIK - EVROPSKI KOMISAR ZA ZNANOST.

Predsednik nove Evropske komisije Portugalec Jose Manuel Barroso je 12. avgusta kandidate za komisarska mesta, ki so mu jih predlagale posamezne članice Evropske zveze razporedil na njihova delovna mesta. Nova evropska vlada, če rečemo poenostavljeno, skupaj s predsednikom šteje 25 članov. Imela bo tudi pet podpredsednikov; to so kandidati iz Nemčije, Francije, Italije, Švedske in Estonije. Slovenski komisar Janez Potočnik je bil razporejen na resor za znanost in raziskovanje. Potočnik je zadovoljen s podočjem, ki ga bo vodil od 1. novembra naprej, ko bo nova Evropska komisija nastopila svoj petletni mandat. Še prej pa morajo komisarje zaslišati posamezni odbori Evropskega parlamenta, nakar bo sledilo glasovanje. Nova komisija bo v celoti potrjena, ko se bo o njej izrekel parlament.

UMRLA PISATELJICA NADA MATIČIČ.

V Ljubljani je 22. julija po daljši bolezni umrla profesorica slovenščine in pisateljica Nada Matičič. Rojena je bila v Litiji leta 1922. Po študiju slavistike je poučevala na ljubljanskih srednjih šolah. Čeprav je bil njen oče Ivan Matičič pisatelj, je sama začela pisati šele pri štiridesetih letih. Takrat je izšel njen prvi roman Gozd je onkraj hriba. Sledili so romani Daj mi roko, Veronika, Moja hoja z očetom, Pozni čas ljubezni in pred dvema letoma še zadnja, avtobiografsko obarvana knjiga Njeno dolgo potovanje. Njena dela so realistična. Pogosto je opisovala iskanje mladostnikov, spomine ali vprašanja polpreteklega in sodobnega časa. Pri vsem tem je imela izreden čut za pravico in etičnost.

KOALICIJA SLOVENIJA POKLICALA VLADO NA ODGOVORNOST.

Slovenska demokratska stranka in Nova Slovenija sta 30. julija v državni zbor vložili interpelacijo zoper delo in odgovornost vlade Antona Ropa. Razloge zanjo sta javnosti isti dan predstavila predsednika obeh opozicijskih strank Janez Janša in Andrej Bajuk. Kot sta poudarila, so interpelacijo vložili zaradi neuresničenih obljub slovenske vlade, ki so zapisane v koalicijski pogodbi iz leta 2000, zaradi slabega upravljanja z državo in zaradi razraščajoče se korupcije in klientelizma. Vlada je v tednih pred tem na veliko predstavljala svoje videnje razvoja Slovenije v prihodnjih desetih letih. Ker je pri tem dosledno prezrla številna opozorila o sedanjem stanju v državi in svojem delu v zadnjih štirih letih, se je opozicija odločila, da ji nastavi ogledalo. Postavila ji je vrsto neprijetnih vprašanj in od nje zahtevala, naj položi račune, kot rečemo. Vlada je po dveh tednih odgovorila z obsežnim poročilom o razvoju Slovenije v času od zadnjih volitev. Pohvalila se je z vsestranskim napredkom naše države. Kar pa se tiče trditve, ki jih je opozicija navedla v interpelaciji, so po mnenju vlade praviloma napačne in nedomišljene. Vlada je kljub temu priznala, da je prišlo do nekaterih zaostankov, da pa so trditve opozicije tudi v tem delu pretirane. Čeprav vlada nastopa precej arogantno, na njeni strani pa je tudi večina medijev, bo razprava v državnem zboru pokazala vsaj približno sliko sedanjih razmer v Sloveniji. Glasovanje o zaupnici vladi pa bo na vrsti 3. oktobra, ko bodo v Sloveniji potekale državnozborske volitve.

V grški prestolnici so se 13. avgusta z uvodno slovesnostjo začele 28. olimpijske igre moderne dobe. Na njih je nastopilo 10500 športnikov iz 202 držav. Slovenijo je tokrat zastopalo 79 tekmovalcev, kar je pet več, kot pred štirimi leti v Sydneyu. Na otvoritveni slovesnosti je slovensko zastavo nosil rokometni vratar Beno Lapajne. Slovenija je imela svoje predstavnike v atletiki, jadranju, judu, kajaku, kolesarstvu, plavanju, strelstvu, tenisu, kot edini pa so v ekipnem športu nastopili evropski podprvaki v rokometu. Pred začetkom tekmovanj je slovenska javnost največ pričakovala od branilcev dveh zlatih odličij iz Sydneyja - strelca Rajmonda Debevca ter veslačev Iztoka Čopa in Luke Špika.

V DUHU JE NA OLIMPIJSKIH IGRAH TUDI PAPEŽ JANEZ PAVEL II. Oči sveta so bile uprte v Atene, kjer so se uradno začele 28. olimpijske igre moderne dobe. V duhu je bil tam tudi papež Janez Pavel II., ki je ob tej priložnosti poslal telegram z dobrimi željami grškemu predsedniku Stephanopoulou. V duhu sporočila olimpijskih iger je papež izrazil željo, da bi bile te igre priložnost za bratstvo med ljudstvi in kulturami, kajti šport je mednarodni jezik medčloveških odnosov, ki razvija družinski duh in pomaga preseči nasilje, ki je tako prisotno v našem času. Še večji dogodek kot olimpijske igre pa je čakal svetega očeta in ves krščanski svet v soboto, 14. avgusta, ko je odšel na svoj drugi obisk v Lurd. Tam je bil tudi v nedeljo, za praznik Marijinega vnebovzetja. Glavni razlog njegovega obiska je 150 letnica razglasitve verske resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju. Dogmo o tem je 8. decembra 1854 razglasil papež Pij IX. Štiri leta zatem se je Devica v Masabélski votlini prikazala Bernardki in se ji predstavila kot Brezmadežno spočetje.

NA OLIMPIJSKIH IGRAH V ATENAH:

- bodo podelili 301 komplet kolajn,
- bodo športniki tekmovali v 28 športnih panogah na 38 različnih prizoriščih
- bo sodelovalo 10.500 tekmovalcev in 5.500 ekip iz 202 držav (v Sydneyu 199 držav)
- je akreditiranih 5.500 časnikarjev in fotoreporterjev
- bo olimpijska vas gostila 16.000 tekmovalcev in spremljevalcev
- varnostni sistem vključuje 45.000 ljudi: 25.000 policistov, 7.000 vojakov, 3.000 pripadnikov obalne straže, 1.500 gasilcev, 3.500 privatnih varnostnih

služb, 5.000 prostovoljcev, ki so se na to delo temeljito pripravljali. Za varnost je namenjenih rekordnih 1.2 milijarde ameriških dolarjev.

- bodo v olimpijski vasi razdelili 50.000 obrokov dnevno (okrog 6.000 vsako uro po 1.500 različnih receptih) in zanje bodo dnevno potrebovali 100 ton hrane, "pridelali" pa bodo 55 ton odpadkov in smeti. V olimpijski vasi bodo tako potrebovali 15.000 litrov mleka, 2.500 jajc, 300 ton sadja in zelenjave, 120 ton mesa, 85 ton morske hrane, 25.000 hlebcev kruha, 750 litrov paradižnikove mezge, 2 milijona pitne vode...

- zaradi skromnih hotelskih zmogljivosti v Atenah nameravajo 13.280 gledalcev namestiti na 11 velikih ladjah. V času olimpijskih iger bo v Pirenejskem zalivu v ta namen zasidrana tudi luksuzna ladja Queen Mary II.

- olimpijski ogenj, ki so ga v antični Olimpiji prižgali 25. marca je od 4. junija do 9. julija potoval po šestih celinah (34 mest in 27 državah). Po povratku v Grčijo je obiskal 680 mest v 54 pokrajinah, 32 otokov in 24 pomembnih arheoloških najdišč.

- olimpijski stadion sprejme 72.000 gledalcev, njegova streha meri 25.000 kvadratnih metrov in je na najvišji točki visoka 80 m, celotna konstrukcija pa je težka 18.700 ton. Od olimpijske vasi je oddaljen 14.5 km. Na njem bodo tekmovanja v atletiki, finale nogometa ter začetna in zaključna slovesnost.

- slovenski športniki bodo v posamičnih panogah za zlato medaljo dobili od Olimpijskega komiteja Slovenije in države vsak po 8.740.000 SIT, za srebro 6.560.000, za bronasto pa 4.380.000 tolarjev, zlata medalja pa bi rokometni ekipi prinesla okrog trideset milijonov tolarjev.

IŠČEMO, POIZVEDUJEMO

ALOJZ KOSTANJEVEC je odšel leta 1966 v Avstralijo in se od tedaj ni več javil domačim v Mariboru. Komur je kaj znano o njem, prosimo, da sporoči bratu Milanu Kostanjevec, Vetrinjska ulica 12, 2000 Maribor ali Heleni Gerič, telefon 02 9673 2417 ali patru Valerijanu. Za informacijo se vnaprej zahvaljujemo.

Sorodniki iz Slovenije, Milan Podkrižnik in Silva Brezovšek, bi radi navezali stik z družino pokojnega brata: **ALOJZIJA PODKRIŽNIKA**, rojenega 24.04.1947 v Loki pri Framu, z zadnjim znanim naslovom: I Thanos Crt., Hallam VIC 3803.

Naprošamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da to sporoči na veleposlaništvo RS.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

Well you have all heard great stories about our students spending time in Slovenia – attending schools, to further their knowledge in the native language... But now its Slovenia's turn! For the next two and half months or so Irena, Urška and Manca are spending time learning English in our schools.

In having a break from her (English homework), Irena has offered some of her thoughts on our culture and society.

Slovenske dijakinje v avstralski šoli!

Končno je napočil dolgo pričakovani dan.... sredo, 28.7.2004! Dan odhoda v Avstralijo. Vse polne adrenalina smo se podale na letališče Brnik. S težkim srcem smo se poslovile od svojih družin. In naša pustolovščina se je pričela..

Nad letalom smo bile navdušene. Hrana je bila precej okusna, vsak sedež pa je imel tudi majhen ekranček, preko katerega smo lahko spremljale naš let in gledale različne filme.

Po približno 24 urah smo vse nepespane prispele na cilj - v Melbourne. Opazile smo, da je letališče v Melbourne precej večje od našega, ima tudi veliko trgovin, v katerih si lahko dajo duška vsi tisti, ki imajo radi nakupovanje.

Družine, pri katerih bomo v času našega obiska prebivale, so nas res lepo sprejele.

Poslovala sem se od Urške in Mance ter odšla v svoj novi dom.

Ko sem se usedla v avtomobil, sem takoj začutila, da nekaj ni v redu. Seveda! Ugotovila sem, da je volan na desni strani, torej ravno obratno kot v Sloveniji.

Na poti domov sem skozi okno opazovala velike stolpnice Melbourne. Bil je lep sončen dan, kar se mi je zdelo zelo nenavadno glede na to, da naj bi bila zima.

Kmalu smo prispeli. Takoj sem se namestila v prostorno sobo in spoznala še ostale člane družine. Vsi so bili tako prijazni!

Dnevi so hitro minevali in kot bi mignil, je napočil ponedeljek – dan, ko naj bi prvič obiskala tukajšnjo šolo. Šolski avtobus nas je počasi pripeljal do končnega cilja.

Kmalu sem lahko spoznala vse Melissine prijateljice, ki so me pozitivno presenetile s svojo odprtostjo in dobro voljo. Avstralske šole se močno razlikujejo od naših. V slovenskih šolah ne nosimo uniform, v razredih imamo tudi fante, pa tudi učitelji tu se mi zdijo mnogo bolj prijateljski in neuradni. Všeč mi je bilo tudi to, da si učenci lahko sami izberejo svoje predmete. Tako se lahko učijo tisto, kar jih zanima.

V Avstraliji sem sedaj že skoraj dva tedna. Vtisi, ki sem jih do sedaj prejela, so zelo pozitivni. Avstralija je v prenekaterih pogledih tako drugačna od Slovenije, pa vendar...

Všeč mi je! **Irena**

That was great, Irena! If anyone would like more information on Irena or the exchange program being undertaken, please don't hesitate to contact myself on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

Srečno so prispele dijakinje na letališče v Melbourne. Na fotografiji so - z leve: Manca Stojan, Natalie Postružin, Irena Jovanovič, Melissa Bratina, Michelle Kohek, Urška Mali in spredaj Natalie Bratina.

Počitnice patra Filipa

Moje počitnice – holiday, sveti ali praznični dnevi – dnevi veselja, so bili razpeti med provincialnim kapitljem leta 2004 v aprilu in dnevi duhovnih vaj po 20. juniju; med volitve novega provincialnega vodstva in duhovni 'remont' v Nazarjah. Vse nedelje in tudi nekatere dni med tednom sem bil v pomoč ali našim bratom oziroma župnijam, kjer sem bil pred leti na ljudskem misijonu. Pa tudi drugim prosilcem sem skušal ustreči.

V prvem tednu življenja v domovini smo imeli provincialni kapitelj, na katerem sem bil predstavnik slovenskih bratov, ki delujemo v Avstraliji. Najprej smo ob poročilih pregledali naše dosedanje delo, zatem pa smo načrtovali delo za prihodnjih šest let. V sredo, 28. maja 2004, smo izvolili novo provincialno vodstvo s provincialom na čelu. V letih, ki so pred nami, nas bo vodil p. dr. Viktor Papež OFM s svojimi svetovalci – vikarjem in definitorji. Z vodstvom bo vse, ki smo v izseljeništvu, povezoval definitor p. Niko Žvokelj, ki je bil imenovan za župnika in gvardijana v Strunjanu. Razmere v Avstraliji so mu precej znane, saj je bil dve leti in pol v Kew – v Melbourneu in tudi sicer rad prihaja na obisk na Peto celino. Sledilo je iskanje, kako bi odpomogli potrebam po naših samostanih in posebej, kako naj bi bilo v prihodnje v Avstraliji. Sad vsega je bil: p. Janez Tretjak v Adelaidi ostane pri Sveti Družini. Pater Ciril A. Božič bo nadaljeval svoje delo v Kew. Pater Valerijan Jenko in p. Filip F. Rupnik pa bova ostala na svojem mestu vsaj še eno leto. Vodstvo namreč upa, da bo zaradi novih maš prihodnje leto možno ustreči potrebam pri sv. Rafaelu v Merrylandsu. Zaenkrat velja za vsa tri naša misijonska središča: Status quo – kot je bilo. Zato: Fiat voluntas Dei – naj se zgodi Božja volja!

Da so bila v Avstraliji velika slavlja ob vstopu Slovenije v Evropo, nam je znano. Tudi v Sloveniji so bila slavlja ob tej priliki. Tako sem kot predstavnik iz Avstralije somaševal na Brezjah z apostolskim nuncijem msgr. Santos Abril y Castello in drugimi in bil navzoč pri blagoslovu slovenske, papeške, evropske in Marijine zastave, ki so zaplapolale ob spomeniku papeža Janeza Pavla II.

V nedeljo, 9.5., smo v

Mariboru pri Materi milosti slavili 140 letnico prihoda slovenskih frančiškanov. Naslednjo nedeljo mi je bilo zaupano šmarnično slavlje pri Mariji v Novi Štifti. Tam smo v soboto, 15.5., za novoporočenca Katjo in Primoža iz prijateljske in Frančiškove družine pripravili presenečenje – kar sta ugotovila tik pred vstopom pred poročni oltar. V tednu, ki je sledil, so se bogata srečanja kar vrstila: že v torek (18.5.) smo se sošolci zbrali zaradi 50 letnice mature v gostilni Mrak v Ljubljani. Prišli smo vsi, razen enega. V sredo smo imeli dan province - bratsko srečanje vseh slovenskih frančiškanov pri sv. Frančišku v Šiški. V glavnem vsi smo čutili, da je to naš skupni praznik. Zato ni bilo težko iti na pot – k sv. Frančišku.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo se nekateri v znak hvaležnosti odzvali gostom, ki so prišli v Avstralijo (Prepihar, Božičevi, Marko Pogorevc) s tem, da smo jih obiskali. Podali smo se v Stopiče na dom p. Cirila in k Prepiharju na kosilo. Podoben obisk zahvale je bil že v nedeljo, 16.5., ko sem obiskal Loški potok z županom Janezom Novakom in v petek, 21.5., v Novem mestu sošolca dr. Miha Japlja in njegove. Podoben obisk zahvale je veljal paraolimpijki Andreji Dolinar v Zmincu, tudi Škofijski gimnaziji v Vipavi s prof. Vladom Anželjem in Rafkom Rijavcem (4.6.) ter Škofijski gimnaziji v Šentvidu s sorodniki in znanci. Ob tej priliki sem se oglasil na Radiu Ognjišče in poslal pozdrave Slovincem doma in po svetu, tudi v Avstralijo (17.6.). Ker pa me je pot (iz zdravstvenih razlogov), vodila na Ptuj, sem lahko obiskal ne samo kapucinski samostan pri sv. Jožefu v Mariboru, kjer biva moj brat p. Simon Alfonz Rupnik OFMCap, naš letošnji 70 letnik, ampak tudi na Ptuj minoritski in kapucinski samostan in se ob

Zbrani na družinskem pikniku na domu v Stari Oselici.

pomoči in zaradi obiskov skavtov, podal nazaj v Kamnik v upanju, da bom lahko še vsaj nekaj sorodnikov in dobrotnikov obiskal v Novi in Stari Oselici, v Kranju, v Posočju in kjerkoli so, ker jih je življenjska pot tja pripeljala.

Nedelja, 23. maja, je bila spet sončna. V župniji Brdo pri Lukovici je bilo kar nekaj dela. Najprej žegnanjska slovesnost v Kosezah in popoldne slavlje ob Mariji Pomagaj v Šentvidu – vse v isti župniji. Tudi med tednom so bil slavja celodnevne češčenja, tako 27.5. v Ljubnem pri Mariji udarjeni blizu Brezij. Težko je reči ne sošolcu, ki je v stiski. Na Brezje so prišli pome. Zadnjo nedeljo pa sem se odzval domačemu župniku Jakobu Kralju in dopoldne vodil celodnevno češčenje, popoldne pa se ustavil na Marijanskem slavlju v Davči v Selški dolini. Prevozniki, včasih brat Izidor in njegovi, največkrat pa hčerke sestre Zinke, so mi pomagali, da sem se lahko 1. junija ustavil na koreninah Rupnikov v Črnem vrhu nad Idrijo, kjer je bilo, poleg obiska sorodnikov – tudi nekaterih v Avstralcev, pravo romanje k Breznu med Črnim vrhom in Zadlogom, kjer je zloba 2. svetovne vojne množice pobila in zmetala vanj. Šele pred nekaj leti je Anka Poženel uspela grobišče urediti in dala postaviti spomenik, kjer je bila pogrebna sv. maša. Kljub grožnji, da bodo to zrušili, je spomenik – križ nad jamo ostal. V nedeljo, 6. junija, sem bil na Sveti Gori pri Gorici, kjer so me dobili celo novinarji. Dan pozneje pa so mlade družine nekdanjih veroukarjev s Kapele poskrbele za prijateljski piknik v Preserju pri Braniku, ki je bil v veselje vsej nad 30 glavi 'družini'. Temu pikniku je sledil na Antonovo nedeljo družinski piknik Rupnikovih, kjer smo slavili kar skupno 225-letnico: brat pater Simon, kapucin, 70 let, mlajši brat Gregor 60, ostala leta pa sem jaz pripeljal iz Avstralije: 50 let mature in 45 let mašništva. Veselo družbo ni motilo kislo in hladno vreme. Zaradi menjave programa in slabega zdravja niso prišli gostje iz Sydneya in še par drugih. Slavlje smo začeli s sv. mašo v župnijski cerkvi sv. Pavla za pokojne starše, mamo Nežko in ata Franca. Kljub dolgemu poletnemu dnevu smo vztrajali do večera, vsi hvaležni bratu Izidorju z družino na domu, da nas je sprejel in svakoma, ki sta bila vse popoldne na toplem.

Že skoraj cel mesec napovedani dan krsta malega sorodnika Filipa v Žireh se je približal. Domače slavlje sem moral prekiniti, ker sem obljubil prijatelju in župniku v Šembidu – Podnanosu, da bom še isto popoldne spovedoval in vodil slavlje na Vidovo nedeljo, 20.6., a le dopoldne, ker je bilo treba na 'remont' v Nazarje. Hvala Bogu in voditelju minoritu p. Danilu Holcu, da je razumel

franciška in nam oskrbel z brati obisk Velike – Gojske – Planine in tudi Črete nad Nazarjami; pri sv. Katarini smo maševali, ker v Marijini cerkvi zaradi postavitve novih orgel nismo mogli. Smo si pa ogledali to božjo lepoto. Po bogati malici pri ključarju smo se spet podali v premišljevanje življenja v ubožstvu.

Po raznih ovinkih sem se z Gorenakovimi odpeljal iz Nazarij v petek v Velenje, v Zibiko blizu Šmarij pri Jelšah in naslednji dan k Sv. Trojici s košaro pozdravov za p. Lovrenca, ki pa se od tam poslavlja in odhaja nazaj v Maribor k Materi milosti. Poslovil sem se tudi od njegove mame in sorodnikov in z njim krenil v Maribor, ker me je naslednji dan, zadnjo dopustniško nedeljo, čakalo delo v novi župniji blaženega Antona Martina Slomška v Košakih. Po prijateljskem kosilu pri Frasovih, znancih z obiska v Avstraliji, sva se s p. Borisom podala v Kamnik, se Pod Skalco srečala z Lapuhovo družino v upanju na svidenje. Še kratek obisk v Ljubnem ob Savinji v znak hvaležnosti p. Borisu, gospodoma dekanu Martinu Pušenjaku in župniku Ivanu Korenu iz Teharij. Z njimi sem šel v hribe nad Logarsko dolino, kjer so v tistih dneh gostovali Resnikovi iz Perthu in na kosilo k Klemenšekovim (sorodnikom Cirejevih – tudi iz Perthu), spust v dolino in v Kamnik. Še kratek obisk Ftičarjevih, ki imajo sorodnike Dominkove v St. Albansu. V torek še enkrat obisk 'Studia zdravja in lepote' v Kranju in doma priprava – pakiranje za odhod na letalo v sredo jutraj, 30. junija 2004.

Po tako pestrih počitnicah me že čaka potovanje na Zlato obalo in v Kraljičino deželo na redni pastoralni obisk v dneh od 17. do 20. julija ter nato v Zahodno Avstralijo – Perth od 31. julija do 9. avgusta, od 17. do 27. avgusta pa bom v Kew nadomeščal p. Cirila zaradi odhoda na duhovne vaje in kratek dopust. O preživljanju teh dni bom spregovoril kdaj pozneje. Hvala za potrpljenje.

p. Filip Rupnik

VAŠI DAROVI DO 16.8.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$2.330,64: Donacija Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$70:** Niko Krajc. **\$25:** Eleonora White. **\$20:** V. Ferfolja, Janez Marinič, Josephine Kocjančič, Alma Štefanič, Franc Ibic, Ana Marija in Štefan Cek. **\$10:** Marija Golenko, Marta in Franc Krenos, Ana Marija Zver, Lado Sluga, Tomaž Otto. **\$5:** Adriana Stepančič, H.&J. Gerič, Joško Bratovič, Anica Buchgaler. **ZA PRIZADETE OB POTRESU: \$50:** Marija Cesar. **ZA PATRA HUGA: \$10:** Cecilija Pirnat.

Hvala dobrotnicam in dobrotnikom in Sloveniji!

Razveselila sta me z "velikonočnim pirhom", ki sem ga danes prejel. Zaviti je bil v Commonwealthski zavoj v čekovni obliki. Ni se pokvaril, kljub dolgi vožnji. Res sta se odrezala. Pirh je prišel ob pravem času: delo za razvoj v Kasungu se je začelo z gradnjo skladišča za koruzo, v katerem bi imeli tudi mlin..., kar pa je v Božjih rokah.

Ob zadnjem obisku v Zambiji, bilo je to v začetku maja, sem obiskal Nangomo. Tam sem našel tudi p. Jožeta Grošlja, ki se je vrnil v misijon po enoletni odsotnosti. On mi je povedal, da bo nadaljeval z delom na misijonu. Zaradi pomanjkanja laičkih misijonarjev pa ne bo mogel voditi misijona, kot smo ga vodili mi. Marsikakšna aktivnost se bo zmanjšala. On bi rad, da bi sestre prevzele čim več aktivnosti. Potožil pa je, da imajo one težave z vodstvom bolnišnice, ker jih je premalo. Sestre, ki naj bi delale v bolnišnici, se še šolajo. Njihova kongregacija je namreč mlada (Handmaids). Sedaj le dve sestri delata v bolnišnici, kar je občutno premalo. Sestra Margareta je administratorica, sestra Cecilia pa dela kot medicinska sestra. Ko dobita pomoč še treh sester, bo bolnišnica spet zacvetela. Dobro je vedeti, da je velika razlika med misijskimi in državnimi bolnišnicami. Sestre ne delajo za denar, ampak jih vodi ljubezen do bolnikov in njihovega dobrobitja. Kdor pa dela za denar, ima denar rad, drugo pa pusti, da gre naprej, kot pač gre.

V našem času je bila Nangoma dobro obiskovana. Bolniki so prihajali iz našega območja in tudi od drugod. Sedaj se je obisk zmanjšal, ker bolniki ne najdejo zdravil, kot so jih takrat, ko smo mi upravljali misijon. Ni več darov iz domovine in od drugod. To se pozna. Tudi obiski študentov medicine iz Slovenije so presahnili. Oni so pomagali z delom in z zdravili. Sestre nimajo in ne morejo imeti stika z našimi dobrotniki, preko katerih bi jim pomoč lahko prihajala. Gospod Grošelj pa je popolnoma zavzet s pastoralnim delom in zato zanje nima dosti časa. Rad bi tudi, da se čimbolj osamosvojijo. Zato je pomoč, ki jim jo nudite iz Avstralije, zelo potrebna in dobrodošla. Denar petstotih ameriških dolarjev, ki sem jim ga izročil, so sprejele z veliko hvaležnostjo. Sestra Margareta je rekla: "Hvala Mariji in dobrotnikom iz Avstralije za njihovo pomoč. Sedaj bomo pa lahko peljale reševalni avtomobil na servis in kupile tudi nekaj hrane za otroški oddelek!"

Tako je bila Vaša pomoč dostavljena in s hvaležnostjo sprejeta.

p. Stanko Rozman

Misijonar p. Stanko Rozman je postal znan po svojem velikem projektu, ko je v Zambiji v Nangomi zgradil pravcato misijonsko mesto z vsem, kar potrebujejo ljudje za zdrav razvoj telesa in duha. Z mnogimi laičnimi sodelavci iz Slovenije in tujine je prikladal v življenje mesto, v katerem so zrastle cerkev, šola, bolnišnica, pekarna, kokošja in prašičja farma, velik mlin za mletje koruze, bencinska in policijska postaja ter delavnice za različne dejavnosti. V okviru misijona je zgradil tudi naselje za sodelavce in nove uslužbenice. Sedaj njegovo delo nadaljuje p. Jože Grošelj, p. Stanko pa je odšel v sosednjo državo Malawi.

Tu mu je dodeljeno veliko misijonsko področje s centrom v mestu Kasungu. S pomočjo še dveh misijonarjev, številnih katehistov in voditeljev, skrbi za kar 90 centrov, kjer se v večjih ali manjših cerkvah zbirajo male krščanske skupnosti.

Malawi je ena najbolj revnih držav na svetu in ljudje se večinoma preživljajo z gojenjem koruze in tobaka. Če je dovolj dežja, je dovolj tudi koruze in iz nje narejene polente, ki je domačemu prebivalstvu vsakodnevna hrana. Velik problem v državi sta aids in malarija, ki uničita mlada življenja in onemogočata normalen in zdrav razvoj v državi.

Nobena skrivnost ni, če povemo, da je kar 30% prebivalstva okuženih z virusom aidsa in da je v tej deželi z 12 milijoni prebivalcev kar milijon otrok, ki so sirote brez staršev. Živijo pri sorodnikih ali drugih dobrih ljudeh, a ti imajo svoje otroke in številne družine.

Pater Stanko, ki je že iz Zambije poznal podobne življenjske težave, se je tudi tu lotil velikega projekta, ki bo tem sirotam in drugim otrokom revnih staršev omogočil šolanje, zdrav način življenja in dostojno zaposlitev. S pomočjo programa Botrstvo, v katerem sodeluje veliko dobrotnikov iz vseh krajev Slovenije, je začel z reševanjem mladih. Z zbranim denarjem bo skušal omogočiti šolanje otrokom - sirotam, takih je sedaj sto, poskrbel bo tudi za njihovo obleko in prehrano in jim tako dal novo upanje za lepšo prihodnost. A to je šele začetek. V okolici misijona deluje preko sto osnovnih in srednjih šol, od katerih je deset katoliških. Z njimi se je že povezal, jih obiskal in skupaj z učitelji pripravlja program pomoči za obnovo učilnic, nabavo šolske opreme in učbenikov ter gradnjo hiš ali stanovanj za nove učitelje. Vsaka šola ima okrog 1200 otrok in le 10 do 12 učiteljev. Rad bi dobil dobrotnike iz domovine in tujine, ki bi mu pomagali izpeljati ta projekt obnove in novega upanja. A tudi sam ne drži križem rok. Lotil se je poljedelstva in

okrog misijonskega središča zasaadi polja s koruzo. Sedaj gradi veliko skladišče za ves ta pridelek, ki se v juniju in juliju še poveča. Takrat na vsaki podružnici obhajajo velike slovesnosti, ki jim pravijo »mašika maše«. Ljudi povabi, da se v tem času zberejo v cerkvah k zahvalni maši za dober pridelek koruze, tobaka in drugih dobrin. Ljudje so velikodušni in pri teh mašah darujejo za skupnost nekaj svojega pridelka, največkrat koruzo. Stanko vse te darove zbira, da bo z njimi lahko nahranil najbolj revne in priskrbel denar za sirote. V načrtu ima tudi mlin, v katerem bo mlel koruzo, moko pa prodajal in tako zbral čimveč sredstev za uboge, bolne in sirote. Za vse te projekte potrebuje ljudi z odprtimi rokami in srci, ki bi mu z denarnimi sredstvi pomagali. Morda boste med temi tudi Vi. Sirote, bolni in lačni trkajo na Vaša, trenutno še zaprta vrata in Vas prosijo pomoči. Morda bo prav Vaša majhna kapljica dobrote rešila nekaj otrok pred revščino in jim omogočila zdrav razvoj telesa in duha. *ACI*

Zahvala iz Argentine

Najlepše se zahvaljujem za dar 500 avstralskih dolarjev, ki sem jih v protivrednosti ameriških dolarjev prejel od Vas, po posredovanju Monike in Andreja Rode. Prinesel mi jih je Ivan Bukovec, ki je bil na obisku pri Rodetovih v Avstraliji. Prisrčna zahvala gospe Mariji Martin, ki jih je darovala za potrebne v Argentini in naj ji Bog obilno poplača njeno velikodušnost. Pomoč mi je zelo prav prišla, saj se ni lahko preživljati s sto-dolarsko pokojnino, naj bo to v Argentini ali kje drugje. Zahvaliti se moram tudi Moniki in Andreju, ki sta pri menjavi avstralskih dolarjev v ameriške zaokrožila številko navzgor in mi poslala 400 ameriških dolarjev.

Končno, hvala Bogu za njegovo previdnost, ki navdihuje dobre ljudi, da imajo razumevanje za pomoči potrebne. Prejmite moje iskrene pozdrave.

Vaš Tone Kržišnik, Argentina

Pobuda za pravilno javno označbo zgodovinskih spomenikov v deželi Koroški

Kot je znano, ležijo na ozemlju, ki je danes del dežele Koroške, nekateri zgodovinski pomniki, ki imajo izjemen pomen za slovenski narod, za njegovo zgodovinsko in kulturno zavest. Podpisani predstavniki institucij civilne družbe ter posamezniki, ki delujemo v slovenskem javnem življenju, se obračamo na oblasti dežele Koroške v pričakovanju, da bodo na dostojen način uredile njihovo predstavitev in javno označbo na način, ki bo odražal vso resničnost njihovega zgodovinskega pomena in njihove vloge v slovenski zgodovini:

1. Knežji kamen, ki je razstavljen v Deželnem muzeju v Celovcu, je edinstveni spomenik slovenske državne tradicije. Zaradi njegove vloge pri obredu ustoličevanja karantanskih knezov in kasneje koroških vojvod, pri katerem je vojvoda svojo oblast simbolično prejel od kmeta, spada knežji kamen med najbolj izjemne kulturne spomenike evropskega srednjega veka.

Knežji kamen ni le eden osrednjih simbolov slovenstva, temveč tudi trajna priča starodavnih demokratičnih tradicij med alpskimi ljudstvi.

Zato podpisani pričakujemo od deželnih oblasti, da bodo v sodelovanju s slovensko manjšino na Koroškem in s slovensko zgodovinsko stroko:

- temu spomeniku odredile mesto, dostojno njegovemu simbolnemu pomenu

- z dvojezičnim slovensko-nemškim napisom poskrbele za zgodovinsko pravilno in ideološko uravnovešeno javno predstavitev njegove vloge v slovenski in koroški zgodovini

- dovolile njegovo uporabo v morebitne slovesne prireditve

2. Vojvodski prestol na Gosposvetskem polju je pomnik skupne slovensko-koroške zgodovine. Koroška dežela je namreč zgodovinska naslednica slovenske kneževine Karantanije in obred ustoličevanja koroških vojvod, ki je potekal vse do leta 1414 v slovenskem jeziku, je bil priča te navezanosti. Mislimo, da bi moral napis ob spomeniku odražati to dejstvo ter da bi ga morali spremeniti tako, da bi v njem upoštevali tudi vlogo tega spomenika v slovenski zgodovini. Lokalnim oblastem poleg tega predlagamo, da na tem kraju namestijo tako koroško kot slovensko narodno zastavo, saj bi na ta način razvidno pokazali na usodno povezanost koroške in slovenske zgodovine, katere simbol je ta za oba naroda sveti kraj.

Nova Gorica, avgusta 2004

***Luka Lisjak Gabrijelčič, Miha Kosovel,
Marko Kravos - pesnik iz Trsta
(posredovala Jožica Gerden)***

MOHORJEVA DRUŽBA CELJE je letos izdala prve tri knjige *Izbranih spisov Janeza Jalna*, v pripravi pa je še četrta, ki bo izšla v kratkem. Njegova zbrana dela so pri založbi pripravljali že v šestdesetih letih, vendar je načrt po njegovi smrti leta 1966 zamrl. Tokratni izbor je pripravil literarni zgodovinar dr. France Pibernik. "Jalen se je spustil na raven ljudske govorice in s svojimi deli ohranil tisto gorenjščino, ki je sicer izginila pred drugo svetovno vojno," pojasnjuje Pibernik. Izbor obsega po njegovem mnenju le najpomembnejša in najboljša dela "katoliškega klasika". V prvi knjigi sta njegov najpomembnejši roman *Ovčar Marko* in povest *Cvetkova Cilka*. Druga knjiga vsebuje z literarno nagrado ovenčan roman *Trop brez zvoncev* in izbor iz novel pod skupnim imenom *Previsi*, v tretji knjigi sta roman *Ograd* in dramska trilogija: *Dom*, *Srenja* in *Bratje*. V četrti knjigi pa bo izšla še *Jalna* najbolj znana trilogija *Bobri*. *Bobri* so doslej izšli že v petih ponatisih (prodanih je bilo več kot 70.000 knjig) in na zvočnih kasetah. Marsikdo pa ne ve, da je Jalen na slovensko literarno prizorišče vstopil kot dramatik. V dvajsetih letih so njegovo delo *Dom* uprizorili v ljubljanski Drami, med drugo svetovno vojno pa so bile vse njegove knjige razgrabljene.

S septembersko številko Misli 2004 začenjamo objavljati *Jalno* povest **TROP BREZ ZVONCEV**. Želimo Vam prijetno branje te prelepe povesti in se zahvaljujemo Mohorjevi družbi iz Celja, ki nam je dobrohotno posredovala celotno besedilo na disketi.

Zamolkel strel

Zima je bila trda in dolga. Zemlja je zgodaj premrznila. Že za advent je padlo čez koleno snega. Po praznikih se je pa začel usipati in ni znal nehati. Zapadel je na visoko, kakor že davno ne. Odrezal je Bohinj za dobrih štirinajst dni od svetá. Cesta, ki veže vasi v Zgornji in Spodnji dolini, razvrščene okrog Rudnice in Ščavnice, je bila še v postu podobna brezkončni ozki soteski. Ves teden so jo bili odkidavali. Sneg so bili naorali in nametali na strani v dva visoka nasipa. Pešec ni videl s ceste na polje. Celó Škantarjev Tomaž, kateremu so bili skoraj vsaki podboji prenizki, si je moral izgrebsti stopnje v zmrazilo sneženo steno, da je mogel pogledati ob luni za zajci pri stogovih. Pa je kmalu sprevidel, da ne kaže s strelji plašiti lisic, ki so v lepo razcvetelih dragih kožuhih pritisnile z gorá. Tomaž je eno samo noč uplenil tri.

V Studoru je plaz vzel tropič gamsov. Prinesel jih je trdo za plot. Podsuto divjačino je brž izvohala lačna zverjad in jo izgrebla. Tomaž je presledil celó volka. Hodil ga je čakal, pa mu ni prišel na strel. Ko se je razvedelo, si fužinarski otroci iz šole in v šolo grede niso upali več ustavljati se v plaz. Brdar je pa podražil lovca, da je

zamenjal volka s psom. Tomaž ga je po strani pogledal in povedal, da se je v bosenskih šumah natančno naučil ločiti pasjo stopinjo od volčje. Razložil je tudi, kako je pokazala celotna sled. Zver je prišla iz Jelovice, pretekla Bohinj in odšla čez Pokljuko. Najbrž je bil prav tisti volk, o katerem so poročali časopisi, da so ga ustrelili na Koroškem.

Vrane, ki so prej lačne posedale po drevju okrog hiš in stikale po gnojiščih, so se bile umaknile nazaj v gošče. Čez dan so se pulile v plaz za razvlečeno drobovje. Priklatilo se je tudi nekaj krokarjev. Naselili so se v Studorski skali. Nekateri so pravili, da so nad mrhoviščem videli krožiti celó orla. Tomaž jim ni verjel.

Jezero je kar zginilo. Še studenci pod Svetim Duhom niso mogli pretaliti visokega snega, pod katerim se je lomil led. Bobneče grmenje se je razlegalo po Spodnji dolini daleč navzdol, po Zgornji pa še nad Jereko. Kjer so se poleti poganjale ribe iz vode, je ležala obsežna zasnežena planja, vsa prekrizana s sledovi divjačine.

S stranskih potov in stezá snega niso odmetavali. Stlačili so ga s krpljami. Spomladi, ko je jug vzel snegu jedro, dober teden nihče ni mogel voziti. Živini se je do vampa vdiral.

Najdlje je obstal sneg okrog hiš in skednjev. V osojah je počakal prav do maja. Cele gore so ga bili nažagali z opasilnicami in nametali z lopatami pozimi s streh. Bali so se za strešna ogrodja, ki so nekaj dni venomer stokala pod težo zapadajočega snega. Hodniku je v Praznici stisnilo senik, ko ni utegnil o pravem času do njega.

Okna so morali še posebej odkidati, da je mogla svetloba v hiše. Stanovi in hlevi po planinah so pod snegom kar zginili. Srnjaki in gamsi so hodili čez slemena kakor čez zasnežene skale. Gospodarji so vedeli, da bo treba na pomlad, preden pojde živina v planine, dokaj popravljati. Pomlad pa kar ni hotela priti. Zmanjkalo je klaje za živino. Tudi ljudje so si morali v marsikateri hiši pritrgovati, čeprav je že davno minul post.

Hribarjev Peter si že več dni ni upal vsuti toliko žgancev, kolikor si jih je zaželel; mu je moka pohajala. Denarja je pa premogel samo še za tobak, katerega kar ni mogel pogrešati; se ga je preveč navadil pri vojakihi. Odslužil je tri polna leta pri sedemnajstih v Celovcu, napredoval do četovodje in se v jeseni vrnil v Bohinj. Svojih ljudi ni imel več, svoje strehe tudi ne. Stisnil se je v podstrešno sobico k Žmitku in si na železni pečici kuhal kar sam, kadar je bil doma. Stalnega zaslužka na zimo ni mogel dobiti. Sem in tja je opravil kako dnino, da je imel za sproti. Znal je tudi tesariti in si je še kot mlad fant napravil lastno orodje. Zima je njemu kar dobro poskrbela za delo, pa kaj, ko od nikoder ni hotelo biti pomladi. Petru je bilo žal, da ni ostal zunaj v svetu. Bi že kako pozabil jezero in Svetega Janeza, Mostnico in Hudičev most, Studor in Rūdnico, planine in gore.

Trdno se je prebijal Peter iz dneva v dan, dokler ni zakasnela pomlad kar planila čez vrhove Bukovskih gor, zadihala v obeh bohinjskih dolinah, se pognala za Jereko čez Podjelje na Koprivnik, hitela pobirati sneg in taliti zemljo. V vrtovih so zavriskali ščinkavci, za vasmu zacingljale sinice, v vrhovih smrek na Senočetih pa zažvižgali kosi. Kopnjava je lezla vsak dan više v gore. Zemlja se je hitro sušila. Na prisončnih straneh so že orali. V Izgarjih, v senci Rudnice, je pa ležal še sneg. Petru se je na vse kraje odprlo delo. Popravljal je plotove in prekrival stogove. Čudnik ga je pa naprosil, naj mu čimprej pregleda in spravi v stari red hlev in stan v Planini na Kraju, čeprav se zavoljo živine še prav nič ni mudilo. A Jernej je bil skrben gospodar; vedno prvi z delom. Odar mu je ponagajal, da bi najrajši že v jeseni jarino sejal. Če je pa Čudniku na kakšnem poslopju zrahljajo streho, da je zamakalo, je bil pa Jernej kar ves nesrečen. Peter je pri Čudniku zaslužil z bradljo, dletom in žago kakor nikjer drugod ne. Jerneju ni mogel odreči. Vsakemu drugemu prej. In pa – na Komno je Petra samega mikalo.

Kar vesel je bil, da se mu je ponudil izgovor. Z brašnom za nekaj dni in z vsem svojim orodjem je odšel Peter v nedeljo popoldne po stezi za jezerom v Ukanc in še naprej proti Savici. Ni maral nikogar srečevati. Čez ramo mu je visela precej nerodno upognjena vreča.

Na planino je prispel dokaj za dne. Stanovi so stali zapuščeni. Okrog njih je že ozelenela nizka murava. Snežni zameti po globelih pa še niso skopneli. Prav izpred Čudnikovega hleva je krikaje odletela proti pečinam črna jata rumenokljunih gorskih kavk. Poznim lanskim mladitvam rdečkaste noge še niso porjavele.

Peter je odprl stan. Za ognjiščem je ležal kup trdega in smetnega snega. Burje so ga bile nanosile pozimi skozi špranje. Streha ga je pa skrivala pomladanskemu soncu, da ga še ni moglo stajati. V kotanjicah okrog njega se je nabirala snežnica. Peter je sodil, da jo še skoraj gotovo vsako noč prevleče tanka skorjica ledu.

Misel na nočni mraz je Petra spomnila, da mora najprej zakuriti. Odložil je orodje in vrečo in stopil nazaj na prosto, da nabere goriva. Stanovi in macesni so stegnili sence po planini. Sonce se je spuščalo že za beli vrh Bogatina.

Na ognjišču je zaplapolal ogenj. Dim se je dvignil pod sleme in se valil skozi špranje. Stan, ki je vso dolgo zimo kakor spal, je spet zadihal. S staro lopato, ki je prezimila kar v hlevu, je Peter zmetal umazan kup snega čez prag. S ponvijo pa je pohitel v globel in prinesel visoko zvrhano čistega snega, da si ga staja za krop.

Ležišče je bilo še vse premočeno in je smrdelo po plesnobi. Peter je nerabno navlako vrgel na gnojišče in vzel sekiro, da si naseka vej in natrga vsaj za povrhu nekaj suhe trave. Kar nič se ni smel obotavljati, če ni hotel, da ga noč ne prehit. Odhitel je proti ruševju.

Sonce je že utonilo za gore in pričel je pritiskati mraz. Še preden je Peter zamahnil s sekiro, je sfrfotal za pol streljaja pred njim ruševce in se preletel čez ozko dolinico v nasprotni hrib. Peter se je redkega ptiča razveselil, saj je prav zavoljo njegovih krivcev prinesel v vreči puško s sabo. Kar škoda se mu je zdelo, da je ni imel pri sebi. Pa saj bi tako ne bil utegnil streljati, ko ni bil nič pripravljen in ga je petelin presenetil.

Peter je hitro nasekal vej, pa jih ni odvelkel v stan; jih bo že kasneje. Šel je pogledat še za travo, še bolj pa, kje bi utegnil imeti ruševce rastišče, da ga zjutraj počaka. Ni iskal dolgo. Na napol odkopnelem hrbtu je naletel na znamenja jutranjih vrvežev gorske perjadi.

Preden je tema zagnila planino, je imel Peter v stanu postlano sveže ležišče, pod vejami pa nabito puško enocevko.

se nadaljuje

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

NAJVEČJI MARIJIN PRAZNIK VNEBOVZETJA smo obhajali v vsej slovesnosti pri praznični sveti maši v nedeljo, 15. avgusta 2004, ob 10. uri dopoldne. Slovesnost so obogatili pevci okteta Vrtnica iz Nove Gorice, ki so dan prej prišli na gostovanje v Avstralijo.

Na prvi petek, 3. septembra, bo sveta maša in pobožnost prvega petka ob 10. uri. **Na prvo soboto, 4. septembra**, bomo ob 8. uri zjutraj molili za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice ter stanovitnost poklicanih. V Sloveniji je letošnje pastoralno leto posvečeno duhovnim poklicem. **Dan molitve in žrtve za duhovne poklice bo na Brezjah**, 11. septembra 2004, pod geslom: Ponižno in vztrajno molimo – za neprecenljivi dar.

Pred nami je takoj po začetku pomladi (1. septembra) **praznovanje očetovskega dne prvo nedeljo v septembru, 5. septembra**.

Vseh živih in pokojnih očetov, starih očetov in pradedov se bomo spomnili najprej pri sveti maši, nato pa še v dvorani s kulturnim programom. **SLOMŠKOVA ŠOLA** bo sodelovala pri programu očetovskega dne. Po počitnicah pa ima pouk 17., 24. in 31. oktobra. **TEČAJ slovenskega je-zika** za odrasle je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

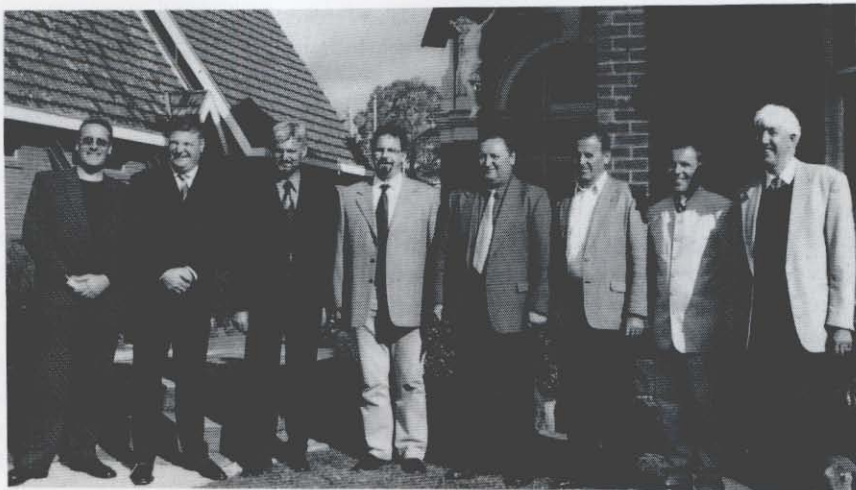
To prvo nedeljo v septembru bodo imeli prvič pri nas ob 12. uri sveto

mašo Slovaki. Gospod Peter Vojtko me je zaprosil, da bi imeli v naši cerkvi slovaško mašo vsako prvo in drugo nedeljo v mesecu ob 12. uri.

V sredo, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. Od 6. do 8. septembra imam letno konferenco policijskih kaplanov in izobraževalni seminar na policijski akademiji Glen Waverley.

Seja pastoralnega sveta bo v ponedeljek, 13. septembra, ob 7.30 zvečer.

V torek, 14. septembra, je praznik povišanja sv. Križa in god naše slovenske frančiškanske province, katere člani smo vaši dušni pastirji v Avstraliji. Naslednji dan pa je god Žalostne Matere Božje, ki so jo naši predniki zelo častili in ji predvsem v času stisk, preganjanj – dobesečno kuge in lakote, postavljali cerkve in kapele.

Oktet Vrtnica: Edi Florenin, Robert Ličen, Darko Šuligoj, Dušan Sedmak, Ivan Šinigoj, Fedor Bernard, Armando Mariutti, Bogdan Brecelj.

Zadnja nedelja v septembru je Slomškova nedelja. Kar je blažena Mary MacKillop za Avstralce, to je blaženi Anton Martin Slomšek za nas Slovence – prva in prvi blaženi teh narodov. Letos, 8. avgusta, je minilo 95 let od smrti bl. Mary MacKillop. Letošnje Slomškovo praznovanje je še posebej pomembno, saj ga bogatita 5. obletnica Slomškove beatifikacije (19. 9. 1999) in 180. obletnica Slomškove nove maše (26. 9. 1824 v Olimju). Molimo in pričakujemo, da bosta oba tudi kmalu razglašena med svetnike.

Prva sobota in prva nedelja v letošnjem oktobru bosta nadvse praznična v Adelaidi, ki bo gostila 30. mladinski koncert avstralsko-slovenske mladine. Lidija Bratina zelo uspešno organizira naše potovanje in bivanje v Adelaidi. Upajmo, da bomo napolnili dva avtobusa. Geslo koncerta je: Skupno na poti. Še vabimo mlade talente, da se prijavijo za nastop. Prijavnice dobite pri tisku ob izhodih iz cerkve. Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. V ceno 150 dolarjev je vključena vožnja z luksuznim avtobusom, večerja ob prihodu v Adelaido v hotelu s štirimi in pol zvezdicami, tura po Adelaidi v petek, vstopnica za koncert in nedeljsko kosilo pred odhodom. Hotel Rydges South Park Adelaide pa stane za tri noči 162 dolarjev po osebi v sobi z zakonsko posteljo ali z dvema posteljama. Vsako jutro je zajtrk. **Celoten strošek potovanja in bivanja torej znaša 312 dolarjev.** Polno ceno je potrebno plačati do prve nedelje v septembru, ko bomo obhajali očetovski dan. Ta dan je tudi še zadnja možnost za prijave za potovanje ali za nastop. Vabimo še tiste, ki se niste dokončno odločili, da se pridružite veseli družbi, ki bo potovala iz Melbournea v Adelaido na mladinski koncert in se v nedeljo, 3. oktobra, pozno zvečer vrnila domov. Podprimo še to mladino, ki jo imamo! Pa tudi trideseti jubilej je že lepa doba. Ker nas bo tisto nedeljo kar precej odsotnih, se bo seveda to poznalo tudi pri obisku maše v Kew, zato **bo v nedeljo, 3. oktobra 2004, v Kew samo ena sveta maša in to ob 10. uri dopoldne (sv. maše ob 8. uri ne bo!).**

Prva nedelja v oktobru je Rožnovenska in Frančiškova. Molitvena skupina bo spet poskrbela za molitev rožnega venca ob nedeljah 20 minut pred mašo in pravtako ob petkih ob 7.10 zvečer ter ob torkih ob 10. uri dopoldne.

Druška nedelja v oktobru, 10. oktobra, je zaznamovana s slovesno nadškofovo mašo za izseljenske skupine nadškofije Melbourne. Ob 9. uri dopoldne bo sv. maša v Kew, ob 11.30 v Geelongu. Ob 2.30 popoldne pa se začne molitev rožnega venca in procesija s kipom fatimske Matere Božje na trgu pred stolnico sv. Patrika v Melbourneu. Nato sledi sv. maša v stolnici s somaševanjem izseljenskih duhovnikov. Tudi letos se bo slišala molitev rožnega venca v slovenščini, prav tako tudi lurška pesem, v narodnih nošah bomo ponesli naše bandere, sodelovali bomo pri prošnjah za vse potrebe. Ob 5. uri popoldne bo sv. maša v St. Albansu.

Tretja nedelja v oktobru je misijonska.

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je v dvorani družinsko kosilo, ki ga pripravljajo žene društva sv. Eme s sodelavkami in sodelavci. Vsem tem dobrim »čebelicam« se moramo zares pristrčno zahvaliti za vse te izredne napore in ljubezen, s katero začinjajo svoje požrtvovalno delo. Po njihovi zaslugi je sedaj v kuhinji nov štedilnik, 12. avgusta pa so dostavili še velik nov hladilnik v shrambo Baragovega doma, kjer je bila včasih hladilnica, ki pa je pred meseci »izdihnila«. Hladilnik je stal \$3,750, štedilnik pa nad \$7,000.

V nedeljo, 24. oktobra, bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani slovenskega kluba PLANICA v Springvale, ob 3.30 popoldne bodo na pokopališču Springvale molitve za pokojne, ob 6.00 zvečer bo sv. maša v MORWELLU.

NA OBISKU smo imeli oktet Vrtnica iz Nove Gorice, prihajajo Primorski fantje, v novembru ansambel Svetlin in v decembru pevski zbor iz Škofje Loke.

KRST: Alexander Jakob Rolland JONES, rojen 24.01.2004 v Fitzroy VIC. Mati Natasha r. Martinčič, oče Riley Thomas Jones. Botra sta Veronica in David O'Brien. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.08.2004, med praznično in nedeljsko sv. mašo.

ODŠLI SO:

MATILDA (Tilka) MATJAŠIČ roj. Martek, je sklenila svojo življenjsko pot 24.07.2004 v bolnišnici Grace McKellar v Geelongu. Rojena je bila 06.02.1931 na Čatežu kot četrti od petih otrok v družini – imela je tri sestre in brata. Živa je še samo sestra Fanika v Brežicah. Leta 1950 se je poročila in šla živeti v Sele pri Čatežu. Tam sta se rodili hčerki Breda (roj.

10.12.1952, umrla v Geelongu 24.06.1999) in Mira. Leta 1963 je prišla s hčerkama v Geelong, kjer so si skupaj z možem Jožetom – z njim se je poročila leta 1963 – in hčerkama postavili lep dom. V veliko veselje so ji bili vnuki in vnukinje Alen (star 30 let), Sally (28), David (26), Robi (25), Jane (21) in Lisa (17) in seveda rojstvo prve pravnukinje Neve. Rada je imela oba svaka, Mirinega moža Brankota Matijeveća in moža pokojne hčerke Brede, Miroslava Gajića. Leta 1998 je zbolela, a je z neverejetno voljo in optimizmom premagovala tegobe bolezni. Molitev rožnega venca je bila 28. julija zvečer v cerkvi sv. Družine v Bell Parku, pogreb pa naslednji dan. S p. Cirilom je somaševal g. Michaela Fitzgerald, ki je pokojni vsak teden prinašal obhajilo. Pokopali smo jo v grob moža Jožeta (+ 30.11.2003) na Highton pokopališču v Geelongu.

Na svojem domu v North Sunshine je 3. avgusta 2004 umrl **STANKO ŠEMEC**, star 70 let. Rojen je bil 21.04.1934 v vasi Smuka pri Kočevju. Leta 1958

je pobeignil v Avstralijo, tam se je 22.02.1958. Marijo r. Rausch. V Avstralijo sta prišla 18.11.1958. Iz Melbourne so ju poslali v kamp v Bonegillo, od tam sta se vrnila in našla delo v Melbourne. V zakonu sta se jima rodila hčerka Majda in sin Stan. Stanko je bolehal za sladkorno boleznijo, kateri so se pridružile še druge bolezni srca, ledvic. Umrl je zadet od srčne kapi. Spomnili smo se ga pri nedeljski maši, 8. avgusta, v St. Albansu, naslednji dan pa je župnik Fr. O'Reilly opravil pogrebno sveto mašo v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Sožalje ženi Mariji, hčerki Majdi in sinu Stanu ter sestri Mimi Bunderla v North Sunshine ter ostalim sorodnikom v Sloveniji, saj je bilo v družini enajst otrok.

Pri poročilu o smrti in pogrebu v prejšnjih Mislih je potrebno popraviti: **FRANK PROSEN** je umrl 23. junija 2004 v bolnišnici Werribee in bil pokopan 27. junija 2004. Rojen je bil 15.11.1937 v vasi Kuteževo pri Ilirski Bistrici.

NOVICE IZ NAŠIH SLOVENSKIH DRUŠTEV IN KLUBOV V VIKTORIJI

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR je imelo občni zbor 11. julija 2004, brez volitev. Lansko leto je bil izvoljen odbor za dve leti: Lojzka Kuhar – predsednica; Natalie Ramuta – podpredsednica; Liza Kolar – tajnica; Marta Jelenko – pomočnica tajnice; Mirko Šneler – blagajnik; Damijan Ramuta – pomočnik blagajnika; Karlo Bole – bar manager; Jože Matkovič – kuhinja; Drago Hilla – okolica kluba; Lidija Čušin – kultura; Helena Hilla – odgovorna za upokojence; člani odbora: Gusti Glavnik, Jože Kodrič, Marijan Kontelj, Stane Tehovnik, Ivan Bole, Karlo Berginc. Nadzorni odbor: Peter Domanjko, Jože Ramuta. Za mladino: Eddie Kontelj, za balinarje: Peter Bole.

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA je imelo letni občni zbor 25. julija 2004 z volitvami za nov upravni odbor za prihodnje leto: Fred Toplak – predsednik; Štefan Srnec – podpredsednik; Vera Brne – tajnica; Janez Rotar – blagajnik; odborniki: Jože Krnjak, Filip Pintar, Matija Cestnik, Karlo Pavel, Julka Erzetič. Učiteljici v šoli sta Lucija Srnec in Kristina Cestnik, kulturna referentka je Lucija Srnec, socialna delavka Anica Toplak, izdajanje glasila: Meta Lenarčič, Lucija Srnec, Yanja Srkulj, balinarski referent Stanko Mohorovičič, lovski starešina Janez Mesarič.

SLOVENSKI KLUB JADRAN je imel občni zbor v nedeljo, 1. avgusta 2004, z volitvami za nov upravni

odbor: Milan Ogrizek – predsednik; Ivan Valenčič – podpredsednik; Vilma Žanetič – tajnica; Romana Zetko – blagajničarka; Oskar Humar živi v hiši poleg kluba in je njegov oskrbnik; Jože Caf je odgovoren za bar; gospodinjje v kuhinji se bodo menjavale vsake tri mesece; Rudi Iskra je do sedaj vodil balinarje. Sedaj je še veliko ljudi na dopustih v Sloveniji in po Avstraliji, zato bodo podrobnejšo razporeditev dela in dolžnosti naredili pozneje.

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS je imelo letni občni zbor tudi 1. avgusta 2004: Martin Toni – predsednik; Slavko Blatnik – podpredsednik; Marija Kosmina – blagajničarka; Gusti Vinko – slovenski tajnik; Marija Lipič – Matthews, tajnica za angleški jezik; Evelyn Kojc – učiteljica; Frank Maver – stiki z javnostjo; Terezija Maver – nadzor kuhinje; Marija Blatnik in Franciška Maver – ekonom kuhinje; Milica Dular – dežurstvo v kuhinji; Janko Klemenčič in Jože Turk – vzdrževanje; Avguštin Kokelj – bar; Jože Plevnik – pomočnik v baru; David Matthews – ekonom za bar; člani odbora: Angela Vinko, Jožica Klemenčič, Jože in Ana Krajcer, Helena Maver, Branko Kojc.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE, ki v letošnjem letu praznuje svoj zlati jubilej, je imelo 8. avgusta 2004 svoj občni zbor z volitvami: Milena Brgoč – predsednica; Miro Ogrizek – podpredsednik,

skrb za stavbe; Stanko Penca, podpredsednik; Marija Penca – tajnica; Julie Čampelj – blagajničarka; Lily Conlan - odgovorna za otroško igrišče in oddajanje prostorov; Jože in Danila Štolfa – bar; Palma Ašenberger – kuhinja; Marion Svetina - glasba in priprava dvorane; Bernard Brenčič - priprava dvorane; Karel Fekonja – vzdrževanje.

SLOVENSKO DVOMESTNO DRUŠTVO SNEŽNIK ALBURY - WODONGA:

Henry Šajn - predsednik; Tone Tinta - podpredsednik; Tonetova hčerka Sonja Tinta - tajnica; Ben Brunec - blagajnik.

SVET SLOVENSKIH ORGANIZACIJ V VIKTORIJI

vodi predsednik Peter Mandelj, podpredsednik je Werner Remšnik, tajnica Lucija Srnc, blagajnik Jože Caf, člani odbora pa so predsedniki slovenskih društev SD Melbourne, Geelong, Jadran, Planica in Albury-Wodonga. Letno skupščino bodo imeli 2. oktobra 2004.

SLOVENSKI NARODNI SVET ZA VIKTORIJO je imel svojo zadnjo izredno sejo 5. julija 2004, na kateri so sprejeli sklep o ukinitvi SNS. Zadnji upravni odbor so sestavljali: Štefan Merzel – predsednik; Lojze Kastelic – podpredsednik; Lenti Lenko – tajnik; Franc Krenos – blagajnik; Ana Marija Cek – odgovorna za stike z javnostjo; člani odbora: Milena Merzel, Marta Krenos, Valentin Lenko. SNS je deloval od leta 1991. V času osamosvajanja in dela za mednarodno priznanje republike Slovenije je opravil nadvse pomembno delo in je bil glavni mobilizator vseh pomembnih akcij v Melbourneu. Za vse to njihovo delo se vsem nekdanjim članom, predsednikom in članom upravnih odborov skozi vseh 14 let iskreno zahvaljujem. Sedaj so člani spoznali in sklenili, da SNS preneha delovati. Vse na tem svetu ima svoj rok trajanja – razen Božje besede, ki je večna!

p. Ciril

Marija Oppelt Oppelli – 80 let

Rudeževa Marija se je rodila tri dni pred patrom Bazilijem, 26. avgusta 1924, v Trstu. V družini je bila edini otrok (sestra Vanda je umrla stara osem mesecev) in mamo je imela zelo strogo, se spominja. Do enaindvajsetega leta ni smela nikamor. Od januarja leta 1947 do novembra 1953 je delala v uradu ameriške vojske v Trstu. Decembra 1953 je odšla v Anglijo delat kot varuška dveh otrok v angleški družini in istočasno študirala angleščino. V Trst se je vrnila februarja 1955. V Avstralijo je prišla z ladjo Flaminia 18. avgusta 1955, Marjan Oppelt Oppelli (rojen 11. marca 1933 v Trstu) pa z ladjo Aurelia, julija 1955. On je bil na ladji »escort officer«. Z njim se je poročila 7. februarja 1959 v katedrali St. Patrick's v Melbourneu. Poročil ju je pater Bazilij. V zakonu sta se jima rodila hčerka Helena, leta 1962, in sin Martin, leta 1964. Mož Marjan je umrl 11. novembra 1988 v Royal Melbourne Hospital in je pokopan na Templestowe pokopališču. Helena je poročena z možem Waynom Fergeus in imata hčerko Karo in sinova Calluma in Laclana. Sin Martin je poročen z Rosemarie Jones.

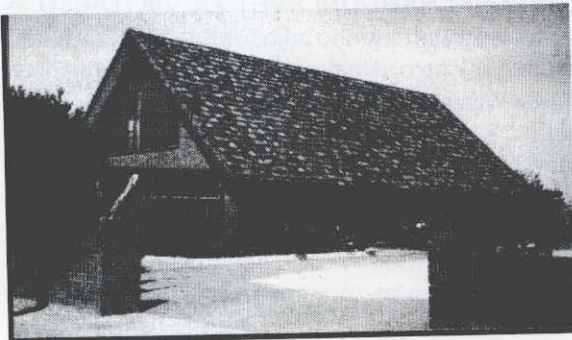
Marija je bila s pokojnim možem Marjanom in z vso družino vedno tesno povezana z dejavnostjo slovenskega misijona v Melbourneu. Od leta 1976 je zvesta knjižničarka Baragove knjižnice v Kew. Po smrti patra Bazilija pa s sodelavcema Tonetom Brnetom in Ivanom Trebšem urejuje finance. Pri razpošiljanju Misli ima na skrbi letalsko pošto – nad 120 Misli je odpeljano iz Avstralije z letalom.

Za vse njeno požrtvovalno delo se ji iz srca zahvaljujemo in ji želimo ob praznovanju osemdesetih let življenja še veliko moči in tako vztrajnega navdušenja za vse dobro, kot ga ima. Bog Vas živi, Marija in vse Vaše!

Uredništvo Misli in obiskovalci knjižnice.

Martin Oppelli z mamo Marijo, zet Wayn Fergeus, snaha Rosemarie Jones, v naročju svoje druge stare mame je Laclan, stojita pa Kara in Callum, na levi spredaj je Gary Fergeus.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUŽINA ADELAIDE

POKLICAL ME JE UREDNIK in me vzpodbudil, da pohitim s člankom. Ob tem sem se spomnil na pokojnega p. Inocenca, kako je ponujal Mohorjeve knjige. V knjigi naročnikov je zapisano sledeče: "Še lanskim nisem prebrala, zato jih letos ne morem kupiti." Uredniku sem odgovoril, da še prejšnjih nisem v celoti prebral... Nekaj pa bom le napisal, kljub temu, da je zima, ko vse počiva in si sedaj nabiramo moči za novo pomlad.

Pravo razpoloženje je bilo na prvo nedeljo v mesecu avgustu, ko nas je obiskal misijonar iz Zambije, p. Miha Drevenšek. Pred tridesetimi leti je bil v Avstraliji z ansamblom Minores, ko so prepevali in razveseljevali naše rojake. V pozdravu je rekel: »Trideset let..., nismo več mladi, kot smo bili, ostal pa je lep in nepozaben spomin na tiste čase. Dobra volja in pesem sta ostali!« V pridigi je prikazal misijonsko delo in tudi težave, s katerimi se vsi srečujemo na različne načine. Vmes je zapel nekaj pesmi v jeziku plemena, med katerim dela, za angleško govoreče pa v angleščini in seveda tudi slovensko. Po končani maši je bil program v dvoranici. Na programu je bil tudi ogled videa o življenju na misijonu. Žal so bile baterije prazne in jih ni bilo mogoče napolniti. Nekateri so bili malo razočarani, vendar je p. Miha obljubil, da bo poslal video kasete in si bomo pozneje to lahko ogledali. Ob tej priliki se je skupnost izkazala, kot vedno, z darovi za misijonske potrebe. V soboto, 31. julija, sva šla s p. Mihom v dom za ostarele, komor hodim redno vsak dan maševat. Po maši je bil kratek koncert za varovance doma. Za te ljudi je bilo to pravo doživetje; na

obrazih si lahko videl veselje. Tudi varovanci so velikodušno darovali za misijon, kljub temu, da so prvič videli p. Miha. Čeravno je bil p. Miha samo dva dneva v Adelaidi, je zapustil lep vtis na naše ljudi in prepričan sem, da se ga bodo spomnili in po svojih močeh pomagali pri njegovem delu!

Dan naših očetov bomo praznovali na prvo nedeljo v septembru. Ob tej priložnosti bodo otroci razveselili s svojim nastopom očete in tudi dedke!

V soboto, 31. julija 2004, se je srečala s svojim Stvarnikom in Odrešenikom **ŠTEFKA KOTNIK roj. Jehart**. Rodila se je 9. 12. 1927 v vasi Straže na Koroškem, v družini šestih otrok. Osnovno šolo je obiskovala v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, trgovsko šolo pa v Vuzenici. Službovala je v različnih trgovinah. S svojim fantom Jožetom Kotnikom sta 25. maja 1957 zbežala v Avstrijo in se tam poročila; koncem leta 1957 sta se z ladjo odpravila v Avstralijo. Izredna delavnost je pripomogla, da sta z možem odprla svojo strgarsko delavnico. Uspešno sta delala vse do junija 1999, ko se je Jože hudo poškodoval in čez nekaj dni umrl. Štefka je delavnico vodila še leto dni, zatem jo je prodala in se upokojila. Smrt moža Jožeta jo je zbližala s

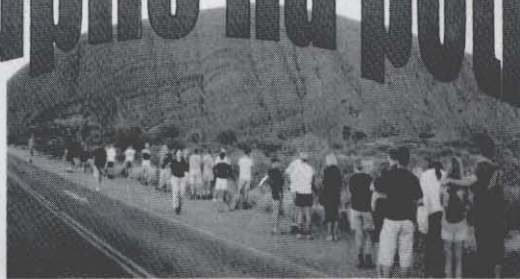
Cerkvijo in je redno prihajala v našo skupnost ter velikodušno pomagala. Brez kakršnegakoli nagovarjanja je kupila dve napravi za gretje in hlajenje naše dvoranice, plačala delo in cement za stezo ob cerkvi in ko so se orgle pokvarile, je zopet velikodušno darovala. Ob 50. obletnici slovenskih frančiškanov v Avstraliji ji je

slovenska priprova dala priznanje. Velikodušna ni bila le do cerkve, pač pa je pospila tudi slovenski klub, še posebej balinarje. Njena umirjena doba od upokojitve je trajala le par let. Že za božič lani se ni počutila dobro, a je odlagala z zdravnikom. Letos za veliko noč so odkrili, da ima raka. Nekaj časa je bila v bolnišnici Kalvariji. Ko je odšla domov, se je še kar dobro počutila, vendar je bila bolezen že tako daleč, da ni bilo več pomoči. Mali kirurški posegi ji niso mogli nič pomagati. Po nekaj tednih zdravljenja v bolnišnici je odšla v domačo oskrbo k Ritovčevim, vendar je bolezen hitro napredovala. V soboto, 31. julija 2004, smo odšli v večernih urah p. Miha, g. Jesenko in p. Janez k njej na obisk. Skupaj smo zmolili rožni venec in molitev za umirajoče. V ponedeljek, 26. julija, sem jo mazilil. Vedno je bila izredno vesela obiska duhovnika, vedno sem ji rekel, da ko ozdravi, bova šla skupaj na grob blaženega Antona Martina Slomška. Ko sem ji podaril podobico blaženega Slomška, jo je dolgo držala v rokah v zaupanju, da se ji bo zdravje vsaj malo popravilo. Pri molitvi rožnega venca je bila pri polni zavesti. Dejal sem ji: Štefka, jutri bomo posebej za Vas pri maši molili in ko ozdravite, bova odšla na Slomškov grob. S tihimi besedami je pritrdila, da bova šla. Prepričan sem, da se sedaj veseli z blaženim Slomškom v nebesih. Rožni venec in pogrebno mašo smo imeli 7. avgusta 2004 v naši cerkvi. Po maši smo jo pospremili v pokopališko kapelo, kjer smo se od nje poslovili pred kremacijo. Počiva ob svojem možu na pokopališču v Dudley Parku. Bog ji naj bo bogat plačnik za vse, kar je dobrege storila za našo skupnost in ljudi v stiski. Mi pa bomo za Jožeta in Štefko molili.

KONCERT, koncert, ..., se bliža vse bolj hitro. Letos bo že trideseti po vrsti. Lepa obletnica je to. Upam, da se vneto pripravljate in vadite, da bo koncert lep. Ponovno vabim k sodelovanju mlade in tudi tiste, ki niste več tako mladi. Več nas bo, lepše bo. Ne pozabite: Prijavnice lahko dobite v naših cerkvenih središčih in v slovenskih klubih. Vabim nastopajoče, kakor tudi vse, ki boste opogumljali mlade!

Naslednji dan, v nedeljo, 3. oktobra 2004, bomo imeli slovesnost svete birme. Med nami bo adelaidski nadškof Phillip Wilson, ki bo podelil zakrament svete birme našim kandidatom. Nekateri se na ta dan pripravljajo resno, drugi malo manj. Somaševali bomo p. Valerijan, p. Filip, p. Ciril, p. Noel Fauth, p. Janez in verjetno še kateri od izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v Adelaidi. Kljub temu, da bo maša zvečer ob 6. uri, upam, da bo še kdo od gostov koncerta ostal tudi na birmi. Umetnik gospod Lojze Jerič iz Melbourne pripravlja presenečenje za našo cerkev svete Družine. Po končanem bogoslužju bomo imeli skupno večerjo! Vse lepo vabim!

p. Janez

Slovenian Concert

**Slovenian Club
Adelaide**

October 2nd 3pm

**Contact: P. Janez
(08) 8346 9674**

Skupno na poti

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

PROGRAM V MERRYLANDSU:

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 2. septembra.

V nedeljo, 5. septembra, je očetovski dan in bo po nedeljski maši običajni piknik.

Praznik Marijinega rojstva je v sredo, 8. septembra. Sveti maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

Družinsko-mladinska maša bo v septembru izjemoma na tretjo nedeljo, 19. septembra, zaradi žegnanja, ki bo naslednjo nedeljo, 26. septembra, ko bo tudi praznovanje jubilejev.

Prav tako bo **srečanje Frančiškove družine** preneseno za en teden in sicer, na torek, 21.9., po večerni maši.

Stojnica bo spet v petek, 3. septembra. Priporočamo se za primerne predmete v dobrem stanju in za pomoč pri prevozu in prodaji. Prav tako naprošamo vse, ki imate kaj dobrega za prodajo za naš »Garage sale«, ki bo v soboto, 23. oktobra, po 8. uri zjutraj.

V ponedeljek, 13. septembra, je »**Fatimski dan**«. Kot vsak mesec bo romanje v Penrose Park z osebnimi avtomobili ali avtobusom krajevne župnije.

Naslednji **sestanež Župnijskega sveta** bo v torek, 19. oktobra.

Letošnji mladinski koncert bo v Adelajdi in sicer v soboto, 2. oktobra 2004, ob 3.00 pop. v tamkajšnjem slovenskem klubu. Prijavnice za nastop dobite v veži dvorane. Prijavite se čimprej! Tja bomo potovali z letalom.

V soboto, 9. oktobra, bo letos že tretjič zapored »**Nakupovanje z avtobusom**«, ki je v organizaciji škofije Parramatta. Doprinos bo razdeljen na dva dela - polovica bo namenjena za kritje stroškov potovanja mladine koncem leta na svetovni mladinski dan v Munchen v Nemčiji.

V preteklem obdobju so nas v Avstraliji obiskali trije duhovniki. Prvi je bil Lojze Rajk, ki je izseljenski duhovnik v Belgiji in na Nizozemskem, p. Miha

Drevenšek, ki deluje kot misijonar v misijonu v Zambiji in je prišel v Avstralijo spet po tridesetih letih. Prvič je bil tu kot novomašnik in član ansambla Minores in pa g. Franc Zorec, ki je ravnatelj dijaškega

Gospod Franc Zorec, pater Filip, pater Miha Drevenšek in p. Valerijan.

semenišča v Mariboru. Z njim je prišla tudi Milena Pačnik, ki je ena izmed voditeljic skavtske organizacije v Sloveniji.

KAKO DOLGO ŠE?

Tone Gorjup piše v svojem rednem poročanju v Mislih »Izpod Triglava« v številki julij-avgust 2004, da je višje sodišče v Ljubljani 19. aprila 2004 dokončno zavrnilo obnovo kazenskega postopka zoper škofa Gregorija Rožmana. Mislim, da je to že tretjič, če ne večkrat, da se je to ponovilo. V junijski številki sem v uvodniku omenil, da je bil edini »zločin«, ki ga je naredil, da je svaril ljudi pred nevarnostjo komunizma in so ga papeži obsodili kot brezbožnega in krivičnega. In tako vsakokrat znova nakladajo zločine, ki so tipični za komunistično revolucijo.

Rožmanov bivši duhovnik Metod Mikuž, ki je imel takrat nalogo zbirati obremenitvene dokaze, pa pravi, da je Rožman zagrešil višek zločinov z besedami, da je komunizem največja nesreča za slovenski narod. Resnica v oči bode. Isto sodišče tudi pravi, da so prišli na dan novi dokazi in nova dejstva o Rožmanovi krivdi. Človek se vpraša, kje neki so tičali novi dokazi in kdo je sedel na njih 60 let, da so jim šele sedaj prišli v roke. In, če so novi dokazi, potem je pa sploh potrebna nova sodba! Izmed nas starejših jim nihče ne verjame, mlajšim pa bodo še naprej »prali možgane«, kot so to delali vsa leta. In »partija« poskuša to še danes...

Molimo zanje, da bi spregledali.

Dušan Lajovic, p. Filip Rupnik in p. Miha Drevenšek.

Zbrani ob sveti daritvi mladinske maše, katero je s pesmijo in afriškim razpoloženjem popestril pater Miha.

Pri družinski maši so otroci, kot vedno, okrasili slovesnost svete maše s svojo prisotnostjo in nastopom.

POKOJNI:

V torek, 3. avgusta 2004, je v Canterbury Hospital, Campsie, NSW umrl **MIRKO CIZERLE**. Rojen je bil 29. 11. 1932 v vasi Ponikve, živel pa je v Završah pri Grobelnem (Celje). Leta 1956 se je v Celju poročil z Marijo Mastnak, ki je po rodu iz Bobova. Leta 1966 sta prišla s hčerko Danico v Avstralijo. Najprej so živeli v Cabramatti, nazadnje pa v Croydonu. V domovini je bil Mirko zaposlen na železnici v Celju kot premikač, v Avstraliji pa je delal v tovarni Austral Crane v Concordu. Odkar so tovarno leta 1990 zaprli, je ostal doma in skrbel za bolno ženo. Zadnje tri mesece je bolehal za rakom na pljučih in od tega tudi umrl. Dokler sta bila zdrava, sta ob sobotah s hčerko rada prihajala k slovenski maši v Merrylands. Pokojni zapušča poleg bolne žene Marije tudi hčerko Danico. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 9. avgusta, v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, kjer je bil upepeljen v tamkajšnjem krematoriju.

V četrtek, 5. avgusta 2004, je v St. George bolnišnici Kogarah (Sydney) umrl **FRANC HORVAT**. Rojen je bil 24. 4. 1944 v Levancih pri Ptujju. V Avstralijo je prišel leta 1964 in se je poročil s Frančiško roj. Opat, ki je po rodu iz Karlovca. Poroka je bila 9. 5. 1970 v Unanderri. Rodila sta se jima sin Željko, 32 let in Danica, 21 let. Franc je bil zaposlen v železarni v Port Kemblu, pozneje v Mascotu in Tempu. Nekaj časa je bil tudi šofer tovornjaka. Prvotno se je izučil za mizarja. Leta 1979 je imel hudo prometno nesrečo z motorjem in od te nesreče ni nikoli popolnoma okrevale. Poleg zgoraj omenjenih

zapušča sestro, ki živi v Rogaški Slatini, brat Jože pa je že med pokojnimi. Franc je bil veselega značaja in se je rad pozabaval s prijatelji. Bil je tudi član Slovenskega društva v Sydneyu. Pogrebna maša je bila v petek, 13. 8. 2004 v hrvaški cerkvi v Summer Hillu, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V nedeljo, 8. avgusta 2004, je v Westmead bolnišnici, NSW umrla **PETRA TAŠNER**. Rojena je bila 2. 5. 1968 v Mariboru. V Avstralijo je prišla

leta 1971 skupaj s starši. Njen oče Vili Tašner je po rodu iz Miklavža pri Mariboru, mama Nežka roj. Ornik pa je iz Prepolja pri Mariboru. Petra je prejela zakramente v Merrylandsu. Pred tremi leti je utrpela kap. Januarja 2004 pa je imela operacijo na srcu zaradi popravila zaklopke, vseskozi pa je bila šibkega zdravja. Poleg staršev in brata Simona zapušča tudi štiri otroke: Klaro, Deserae, Bianco in Benamina. Pogrebna maša je bila v četrtek, 12. 8., v Merrylandsu, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju. - Naše sožalje vsem žalujočim.

V septembru bodo službe božje v naših podružnicah:

FIGTREE – 12. in 26. septembra ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – 19. septembra ob 6.000 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Garran, ACT.

NEWCASTLE – 31. oktobra ob 6.00 zvečer v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton.

QUEENSLAND – Surfers Paradise – sobota, 16. oktobra, ob 7.30 zvečer.

Klub »Planinka« Cornubia – nedelja, 17. oktobra, ob 10.30 dopoldne.

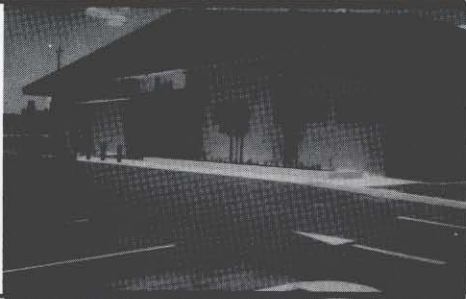
Buderim (Sunshine Coast) – nedelja, 17. oktobra, ob 5.00 popoldne.

Na »Planinki« bodo po maši pri kapelici molitve za vse pokojne v Queenslandu.

p. Valerijan

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

PRIZNANJA ZA LETO 2003 SLOVENCEM V NSW

Na praznik dneva državnosti Republike Slovenije 2004 so bila v Klubu Panthers - St Johns Park - Triglav podeljena priznanja Slovincem iz NSW, ki so si zaslužili naslov »Slovenca leta« na različnih področjih življenja in dela v naši skupnosti.

Naslov »OUTSTANDING SLOVENIAN SENIOR CITIZEN OF THE YEAR 2003« je komisija z vso pravico podelila patru Valerijanu Jenku iz verskega središča Merrylands.

PATER VALERIJAN

JENKO je že od časa, ko je prišel v Avstralijo in do danes več kot polovico svojega življenja posvetil delu v slovenski skupnosti. Pri svojem delu se ni omejeval samo na dolžnosti duhovnika, temveč je bil v današnjih komercialnih časih tista redka izjema, ki nikoli ni zapustil človeka v stiski. Vedno je bil pripravljen napraviti še tisti korak ali dva več, kot je bilo

Pater Valerijan s priznanjem.

nujno potrebno, da je lahko pomagal ljudem z nasvetom, tolažbo, pa tudi s pomočjo pri težavah ali pri urejanju stvari, o katerih je iz svojih izkušenj vedel precej več kot ljudje, ki so iskali njegovo pomoč. Že pred veliko leti je minil čas, ko se drugi ljudje upokojijo in uživajo zasluženi počitek. Ne naš pater Valerijan! Ko je bil mlad, so mu pri delu pomagali po dve sestri in še drugi duhovnik, sedaj, ko bi lahko pričakoval, da bo manj delal, pa vse breme nosita dva duhovnika, p. Valerijan in p. Filip, ki poleg svojega lastnega dela po potrebi tudi zamenjujeta druge duhovnike v slovenskih verskih središčih širom Avstralije, saj sta sedaj samo v Sydneyu dva slovenska duhovnika.

V današnjih časih ne morete po urah poklicati niti zdravnika na dom, da bi vam prišel rešit življenje v sili. Pater Valerijan iz tega nikoli ni delal problema. Če je kdo bolan, v stiski ali potreben pomoči ali tolažbe, nikoli ni ura preveč pozna ali pot predolga, nikoli se ne postavi vprašanje, ali je človek bil vsako nedeljo pri maši, ali si je zaslužil skrb in dobroto. Če pokličete patra, bo prav gotovo tudi prišel in napravil bo vse, kar bo mogel, da bi olajšal breme in podelil tolažbo.

Če bi me kdo vprašal, kako naj opišem patra Valerijana, katera njegova lastnost je napravila name največji vtis, bi moj odgovor bil nedvomno: »DOBROTA!« Če je kdo zaslužil priznanje in ime SLOVENECA LETA v kategoriji starejših občanov, je bil to prav gotovo naš pater in vsi mu izrekamo iskrene čestitke in najboljše želje, da bi bil še dolgo zdrav in močan med nami!

Posebna pohvala prostovoljni delavki leta 2003 SONJI FIŠER.

Komisija za »Slovenian of the year Awards 2003« je izrekla posebno priznanje Sonji Fišer za njeno delo v verskem središču Merrylands.

Kar pomnimo, je bila Sonja Fišer v veliko pomoč pri delu v verskem središču Merrylands. Še posebej je prišlo njeno delo do veljave, ko so se slovenske sestre vrnile v domovino in je naše versko središče ostalo brez ženskih rok, ki so tako nujno potrebne za red v vsaki hiši. Tako je Sonja prevzela veliko dolžnosti, ki so jih prej opravljale sestre in sedaj skrbi za ureditev in okrasitev cerkve, za nabavljanje potrebščin za

Sonja Fišer in Walter Šuber, predsednik Komisije za priznanja Slovincem leta.

svečanostih, pogrebih in drugih priložnostih, za čiščenje prostorov in okolice cerkve in dvorane in, če katerega dela že ne opravi sama, pa vsaj poskrbi, da se bo našel kdo, ki bo to delo opravil. V veliko pomoč pri njenem delu so tudi drugi prostovoljni delavci in vse delovne skupine, ki vlagajo toliko dela in truda v skrb za našo slovensko cerkev. Seveda, nekdo mora držati red in priprave za vse njihovo delo in kot prava dobra gospodinja, to dela Sonja. In – hvala Bogu, da jo imamo!

ZMAGOVALEC V KATEGORIJI: NAJUSPEŠNEJŠI SLOVENSKI PODJETNIK V NSW LETA 2003: ANTHONY TOMAŽIN, managing direktor in 100% lastnik podjetja ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION.

Tony Tomažin je prišel v Avstralijo kot 15-letni priseljenec in je tekom dvajsetih let pokazal poseben talent in sposobnost za financiranje, kjer si je nabral izkušenj najprej kot kreditni manager v »Mortgage Union«, nato pa kot »mortgage broker«, z velikim uspehom in sposobnostjo.

Leta 1998 je ustanovil lastno kreditno podjetje »Royal Guardian«, ki je imelo v začetku samo dva zaposlena. V nekaj letih se je to podjetje razvilo in razširilo in sedaj deluje iz lastne moderne pisarniške stavbe v Burwoodu ter zaposluje okrog šestdeset ljudi, med katerimi je tudi

in Slovenk. Poleg lastnih prostorov v Burwoodu je v lanskem letu odprl tudi podružnico podjetja v Melbournu, pripravljajo pa se tudi druge podružnice v drugih večjih mestih Avstralije. Med svoje stranke štejejo tudi število

Slovencev, katerim so priskrbeli zelo ugodna posojila za najrazličnejše potrebe, kot so financiranje za nakup zemlje, hiš, gradnje in številne druge potrebe pod geslom »Od zibelke pa vse do groba.« V zadnjem času se je podjetje tako razširilo, da je bilo potrebno ustanoviti oddelke, ki skrbijo za posamezne vrste financiranja. Kot finančnik in kot delodajalec je Toni Tomažin obojestransko na zelo dobrem glasu in njegovo uspešno delo je res vredno priznanja, zato mu je komisija za »AWARDS« povsem upravičeno podelila naslov »NAJUSPEŠNEJŠEGA SLOVENSKEGA PODJETNIKA LETA 2003 v NSW.«

Čestitamo in še veliko uspehov !

Anthony Tomažin s priznanjem.

KONCERT slovenskega moškega pevskega zbora »ROŽMARIN POD JUŽNIM SONCEM« v klubu Triglav - Panthers.

Odkar je pevovodja Uroš Ergaver v preteklem letu zbral pevce iz vseh različnih pevskega zborov v Sydneyu in jih povezal v novi pevske zbor »Rožmarin pod južnim soncem«, je zbor že večkrat nastopal ob različnih priložnostih s posameznimi točkami ob proslavah in drugih svečanostih. Koncert v klubu Triglav-Panthers je bila prva večja priložnost, ko so pevci pokazali, kaj jim je uspelo ustvariti skupaj. Verjetno pevovodji ni bilo ravno lahko uskladiti različne navade in tradicije posameznih pevcev, saj so skoraj vsi že leta prepevali v različnih zborih, ki so imeli zelo različno tehniko in način petja. Z voljo se vse doseže, pravijo in dobra volja je tudi pri tem zboru pokazala, da se lahko dosežejo lepi uspehi, če imajo vsi isti cilj: ohranjati slovensko pesem in jo čim lepše predstaviti publiki.

Stare slovenske pesmi in lepi moški glasovi - to je kombinacija, ki vedno vžge in res so prav lepo zapeli. Škoda je le, da je tako težko pridobiti mlade avstralske Slovence, da bi se pridružili!

Pesmi je dopolnjevala in povezovala v celoto Martha Magajna.

Pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem« s pevovodjo Urošem Ergaverjem in napovedovalko Martho Magajna po koncertu, 15. avgusta 2004, v klubu Triglav - Panthers.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS:

Kakor vedno, so tudi v preteklem mesecu slavili rojstne dneve naši balinarji, ki so se odločili, da bodo za svoj rojstni dan pokrovitelji tekmovanja in večerje med drugimi Slovenci – balinarji v klubu. Slavljenci v preteklem mesecu so bili: Janez Boštjančič, Sofija Šajn, Pepi Šiškovič in Frank Valenčič. Želimo jim še veliko zdravih in srečnih let!

Balinarke sydneyjskih klubov so se udeležile tekmovanja ženskih skupin v Griffithu. Iz slovenskih klubov so se tekmovanja udeležile Ivica Krobe, Jessica Kukovec, Dora Hrvat in Lidija Jeraj iz Triglava ter Marta Tomšič in Ančka Erzetič iz Slovenskega društva Sydney. Kakor se spodobi, so si vsa prva mesta priborile tekmovalke iz Griffitha, ki so jim bila tudi domača balinišča bolj znana, pa nič hudega, balinarke so preživele nekaj lepih dni ob utrjevanju poznanstev in prijateljstva z balinarkami iz vseh drugih klubov, ki se ukvarjajo z balinanjem, tako, da so bili vsi zadovoljni.

Rojstni dan so slavili: Janez Boštjančič, Sofija Šajn, Pepi Šiškovič in Frank Valenčič. Iskrene čestitke!

Strelesko - lovška družina Slovenskega društva Sydney

V nedeljo, 23. maja 2004, je lovška, streleska in ribiška družina Slovenskega društva Sydney praznovala v društvenih prostorih 24. obletnico ustanovitve. Na ta slovesni dan naše obletnice smo tekmovali in dokazali, katere ženske in moški so najboljši v naši lovski družini. To obletnico smo zares proslavili s streleskim tekmovanjem. Zmagovalci so bili nagrajeni s pokalom v nedeljo, 23. maja 2004, ob 5. uri popoldan. Lovsko koračnico so zaigrali člani ansambla The Masters. Zmagovalci moške skupine so bili: 1. Štefan Šernek, 2. Mirko Cerovac, 3. Miro Dakovič. Med ženskami pa so se uvrstile: 1. Zorica Cerovac, 2. Ana Šernek, 3. Albina Franetič.

Čestitamo vsem strelcem in strelkam za njihove dosežke in pokale. Vsako leto tekmujejo za Prešernov pokal za naše obletnice, materinski pokal, očetovski pokal, za obletnice SDS in ob koncu leta za najboljšega strelca – starešinski pokal.

Lovska družina šteje trideset članov. Dvanajst članov je pomožnih in 18 polnopravnih članov. Voditelji so: Štefan Šernek je starešina že devet let neprenehoma, podstarešina je Mirko Cerovac, tajnica Erika Žizek. Organiziramo tudi avtobusne izlete, piknike in lov v notranjosti dežele. Imamo svojo kočjo ob reki Macmury River med hribi in dolinami blizu Bathursta v New South Walesu. Tisto majsko popoldne je za

veselje poskrbel na društvu ansambel The Masters. Kuharice so pripravile okusen - da se obližeš - zajčji in telečji golaž in polento, prvovrstne pečenke in še vrsto okusnih slovenskih jedil. Pri nas na Slovenskem društvu Sydney je vedno lušno in veselo. Prihajajte v čim večjem številu, ne bo vam žal. Vsak petek zvečer imamo streleske vaje. Posodobili smo strelišče, da smo izpolnili zakone države in navodila policije. Vsi naši strelci moramo imeti dovoljenje za streljanje in lov. Veliko vaj smo imeli za pokal 13. obletnice državnosti Republike Slovenije. Starešina Štefan Šernek se zahvaljuje vsem članom in članicam lovsko-streleske družine za sodelovanje in razumevanje. Družini želim še mnoga, dolga in uspešna leta. Za 25. obletnico bomo prihodnje leto pripravili nekaj posebnega.

*Štefan Šernek, starešina Lovske družine
Slovenskega društva Sydney*

Strelesko - lovška družina Slovenskega društva Sydney.

Imamo se lepo na našem društvu Planica

Že v majski številki Misli na strani 27 sem poročala o pripravah in delu za 9. slovenski festival, da so se balinarji iz vse Viktorije pomerili. Ženska trojka iz Slovenskega društva Planica z leve: Mira Pešič, Vilma Vlah, Slavka Franetič in moška ekipa: Branko Žele, Miro Kastelic, Marjan Marsič pa so odnesli prve nagrade. – Moralo bi biti: Ženska trojka iz Planice in moška ekipa iz SDM. (se opravičujem za napako in zamudo).

Direktorica ISSV ga. Saša Ceferin je pripomogla k že tako bogati razstavi. Razstavila je vse fotografije dolgoletnega pouka slovenskega jezika na višji državni šoli od leta 1977-2004 ter zgodovino in razne slike Slovenije in lepe barvne plakate živali in pokrajin, kar učenci občudujejo. Bilo je veliko dela in priprave, toda bilo je lepo razlagati našim obiskovalcem iz vse Avstralije.

Dogodki na slovenskem društvu Planica

Imamo se lepo na našem društvu. Vsako prvo in tretjo nedeljo imamo pouk slovenskega jezika. Preteklo je že 30 let odkar učimo materin jezik na našem društvu. Letos se mi je pridružila gdč. Kristina Cestnik. Že za materinski dan in festival je pomagala pri nastopu. Lenti Lenko je odlično posnel program in ga predvajal na radiu 3ZZZ, za kar se mu pristočno zahvaljujem. Če tako naprej in bomo imeli

najboljšega in najmlajšega novinarja med slovensko skupnostjo. Čestitke Lenti!

Kristina pomaga kot učiteljica v slovenski šoli ter pripravlja učence za nastope. Vesela sem, da mi je prišla v pomoč, kajti mi že pešamo in nikoli ni preveč moči za kakršnokoli delo. Tudi učenci jo imajo radi.

Po dolgih letih smo dobili lepo otroško igrišče za naš naraščaj. Lepo obnovljen BBQ stoji in čaka na tople dneve, ko se bomo ob njem mastili in si nabirali moči za delo, ki nas še čaka na našem društvu. Že nekaj časa je preteklo, ko smo poskusili BBQ kosilo vsako drugo nedeljo v mesecu. Pokazal se je dober uspeh. Mnogo rojakov pride, se pogovarjamo in obujamo spomine. Poskrbimo tudi za muziko, ki nas zabava na tem srečanju in tudi zaplešemo. Okusne hrane je veliko na izbiro, natakari pa prijazni, veseli in z njimi smo veseli tudi mi.

Na slovenskem društvu Planica urejamo tudi arhiv. Vabimo vse, ki bi bili pripravljeni posredovati podatke in fotografije. Imamo že nekaj materiala. Pripravljamo tudi sobo, kjer bo razvidno v sliki in pisanju, kako je nastajal naš skupni dom, kako se dela in ohranja kultura ter jezik v dobrobit naše skupnosti.

Lucija Srnec, Melbourne VIC

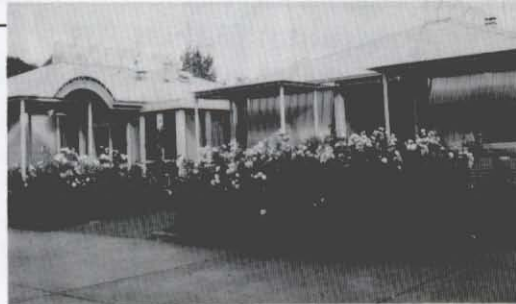

Zmagovalna ženska trojka iz slovenskega društva Planica z leve: Mira Pešič, Vilma Vlah, Slavka Franetič in moška zmagovalna ekipa Slovenskega društva Melbourne: Branko Žele, Miro Kastelic, Marjan Marsič.

Gradbenik MARJAN JURČIČ iz Sydneya išče delavce, ki so pripravljeni delati na gradbiščih in pri prenovah. Delavcem iz Melbournea je pripravljen plačati tudi letalsko vozovnico, če so pripravljeni priti za dalj časa delat v Sydney. Kdor se zanima za delo, naj pokliče na telefon: (02) 9984 1869, po 7. uri zvečer. Marjan tudi sporoča, da želi spoznati gospo od 45-55 let za resno zvezo in zakon.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

**VELEPOSLANIŠTVO
 REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
 NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
 brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

**Slovincem v Melbournu se priporoča
 kamnoseško podjetje**

**LUCIANO VERGA & SONS
 ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**

10 Bancell street

Cambellfield VIC 3061

Work: tel. 9359 1179

Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM Vic 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleeart.com

Web: www.malleeart.com

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu se toplo
priporočam!

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel. (02) 9747 4028

MIDITEK MUSIC PRODUCTION RECORDING & TUITION

LENTI LENKO BA (MUS), AAGM, LAGM (TD), OAM.

TEACHER OF PIANO, ORGAN,

KEYBOARD AND THEORY.

PROVIDING PROFESSIONAL
FRIENDLY SERVICE & TUITION

WITH VERY REASONABLE RATES!

52 GLADESWOOD DRIVE,
MULGRAVE VICTORIA 3170

Phone/fax: (03) 9701- 0159

Mobile: 0438 256 257

www.miditek.com.au

e-mail: administration@miditek.com.au

Are you dentures more comfortable in a
glass...?

If so, for a free cosultation contact:

STAN KRNEL

dental technician

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Rd. Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno
posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market St. Box Hill
tel. 9898 6293

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Anthony Tomažin J.P.L.I.C.M

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY.LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

**At Royal Guardian we have one
aim, to get you the best loan
and enable you to secure your
purchase.**

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134

www.royalguardian.com.au

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre
9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca - LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO - DO YOU KNOW SLOVENIAN - Tečaj slovenskega jezika za odrasle - Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNICA PRAVILA IN VAJE - Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI - FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY - angleški prevod, trde platnice - 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO - Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI - drugi venetski zbornik - Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK - V Evropi 2000 - Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM - Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV - črtice, pesmi in aforizmi - Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM - MIR IN DOBRO - Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE - trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS - Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE - SLOVENE LEGENDS - Dušica Kunaver, \$30.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKE KORENINE - I.Tomažič, trde platnice \$15, mehke \$10.

GEORGE KOZIAK - Slovenian Janizary by Joseph Jurčič, historical novel from 15. century, \$15.

SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

POBEGLI ROBOT - Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI - Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert
 KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno
 ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobthinice
 SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja
 FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere
 KVINTET SONČEK - Večerni zvon
 BRATJE PIRNAT
 'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2004

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 52 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and
economical rates. Make an early
reservation to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2004**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**